

*material d'iniciació*

*pla triennal d'iniciació al  
mijac*

*Diòcesi de Barcelona*

**CONFECCIONAT PER:  
ESCOLA D'INICIADORS  
CURS 2003-2004**

**ÍNDIX GENERAL:**

<b>ÍNDIX GENERAL:</b> .....	<b>2</b>
<b>PRESENTACIÓ:</b> .....	<b>7</b>
<b>GRAELLA DEL PLA DE LA INICIACIÓ:</b> .....	<b>8</b>
<b>1r ANY:</b> .....	<b>9</b>
<b>INTRODUCCIÓ GENERAL AL MIJAC:</b> .....	<b>10</b>
QUÈ TROBAREM EN AQUEST APARTAT?.....	10
QUÈ ÉS EL MIJAC.....	11
PER QUÈ UN PLA DE CURS?.....	13
RdV SOBRE LES PRIORITATS:.....	15
ELS CRITERIS EN LA INICIACIÓ.....	16
<b>CONCRECIÓ DE LA SEVA TASCA COM A ANIMADOR DEL CENTRE:</b> .....	<b>18</b>
QUÈ TROBAREM EN AQUEST APARTAT?.....	18
QUÈ ÉS SER ANIMADOR.....	19
IMPORTÀNCIA DE LA FORMACIÓ.....	20
D'ON HA DE PARTIR EL PLA D'INICIACIÓ.....	21
TESTIMONI: 10 ANYS FENT CAMÍ EN EQUIP.....	21
PARLEN ELS INFANTS.....	24
FITXA REVISIÓ DEL DIA:.....	26
FITXA VALORACIÓ SORTIDES:.....	27
PAUTES PER REVISAR EL CURS.....	28
<b>INTRODUCCIÓ A LA DINÀMICA DE MOVIMENT:</b> .....	<b>29</b>
QUÈ TROBAREM EN AQUEST APARTAT?.....	29
PRESENTACIÓ DE LA DINÀMICA DEL MIJAC.....	30
<b>INTRODUCCIÓ A LES CONVICCIONS DEL MIJAC:</b> .....	<b>33</b>
QUÈ TROBAREM EN AQUEST APARTAT?.....	33
LES CONVICCIONS DEL MIJAC.....	34
<b>APROFUNDIMENT 7ª CONVICCIÓ: L'ANIMADOR, AMIC I TESTIMONI:</b> .....	<b>37</b>
QUÈ TROBAREM EN AQUEST APARTAT?.....	37
L'ANIMADOR, AMIC I TESTIMONI.....	38
L'OPCIÓ ÉS UNA MISSIÓ, UN SERVEI, PRES LLIUREMENT.....	39
<b>INTRODUCCIÓ A LA RdV:</b> .....	<b>41</b>
QUÈ TROBAREM EN AQUEST APARTAT?.....	41
PER QUÈ LA REVISIÓ DE VIDA?.....	42
PASSOS DE LA RdV:.....	42
UN EXEMPLE CONCRET: RdV DEL CURS:.....	43
RdV D'UNA CONVIVÈNCIA:.....	45
<b>INTRODUCCIÓ ALS EdE:</b> .....	<b>46</b>
QUÈ TROBAREM EN AQUEST APARTAT?.....	46
QUÈ ÉS UN ESTUDI D'EVANGELI?.....	47
PAUTES PER A UN ESTUDI D'EVANGELI:.....	47
<b>APROFUNDIMENT 1ª CONVICCIÓ: PROTAGONISME DE L'INFANT:</b> .....	<b>50</b>
QUÈ TROBAREM EN AQUEST APARTAT?.....	50
TALLER: PROTAGONISME DE L'INFANT.....	51
2ª PART: EXPOSICIÓ DE L'INICIADOR.....	51
3ª PART: TREBALL INDIVIDUAL.....	60

<b>APROFUNDIMENT 3ª CONVICCIÓ: ACCIÓ TRANSFORMADORA.....</b>	<b>62</b>
QUÈ TROBAREM EN AQUEST APARTAT?.....	62
LA ACCIÓ TRANSFORMADORA.....	63
EN QUÈ ES BASA L' ACCIÓ TRANSFORMADORA.....	66
<b>APROFUNDIMENT DE LA CAMPANYA.....</b>	<b>67</b>
QUÈ TROBAREM EN AQUEST APARTAT?.....	67
EL SENTIT DE LA CAMPANYA AL MOVIMENT.....	69
PISTES D'ACTUACIÓ PER A LA CAMPANYA.....	70
REVISIÓ DE LA CAMPANYA .....	71
ASSEMBLEA D'INFANTS. JOC D'INVESTIGACIÓ.....	72
VALORACIÓ CAMPANYA. COORDINADORES CURS 2002/3.....	73
RdV A PARTIR D'AQUESTES DADES:.....	73
APORTACIONS A LA REFLEXIÓ DE LA CAMPANYA DIOCESANA.....	74
LA CAMPANYA D'AQUEST CURS.....	75
EdE: L'ESPERIT DE LA CAMPANYA .....	78
EdE sobre Mc 1, 40-45 [guarició d'un leprós].....	80
<b>INTRODUCCIÓ AL QA.....</b>	<b>81</b>
QUÈ TROBAREM EN AQUEST APARTAT?.....	81
ELS DOS QUADERNS.....	82
QUÈ ÉS EL QUADERN DE L'ANIMADOR?.....	83
<b>INTRODUCCIÓ AL SEGUIMENT DELS INFANTS.....</b>	<b>84</b>
QUÈ TROBAREM EN AQUEST APARTAT?.....	84
EL SEGUIMENT PERSONAL.....	85
RdV SOBRE EL SEGUIMENT.....	87







## **PRESENTACIÓ**

En primer lloc volem dir que aquesta documentació neix a partir del nou pla d'iniciació diocesà presentat per l'Equip diocesà d'iniciació de Barcelona el curs 2002-3 i aprovat a l'Assemblea diocesana d'animadors de setembre de 2003.

Aquesta recopilació de materials serveix per posar "fil a l'agulla" al pla triennal d'iniciació als nostres centres, ja que, un cop assegurats els mínims a nivell diocesà, als centres caldrà anar complementant la iniciació a la militància dels nostres animadors.

El material que us oferim forma part de la vida del MIJAC. Vida viscuda que també pot arribar a ser vida present i futura. Darrere d'aquests materials hi ha molta gent que els ha preparat i molta altra que els ha utilitzat. Hi ha infants, animadors, iniciadors i consiliaris que han crescut com a mijaquers fent-los servir. El MIJAC és un do de Déu que se'ns va donant en petites trameses d'estudis d'Evangelí, cites bíbliques, pregàries, revisions de vida, testimonis, reflexions, celebracions...

No oblidem el material "institucional" del MIJAC, és a dir, les publicacions i documents "oficials" del Moviment, els quals van més enllà d'aquest recull de material, però us adjuntem al final una referència en forma de fitxes.

Això és el que us oferim d'una manera ordenada, seguint l'esquema del Pla d'iniciació triennal. Breument us recordem l'objectiu de cada una d'aquestes eines:

La **Revisió de Vida** és una eina privilegiada que tenen els Moviments evangelitzadors que ens ajuda a revisar la nostra acció a la llum de l'Evangelí i canviar alguna cosa a partir dels compromisos que es prenen.

L'**Estudi d'Evangelí** és un element important en la vertebració de la personalitat cristiana de tots els qui formem el MIJAC i, en general, de tots els Moviments Especialitzats d'Acció Catòlica. Segur que en podríem transcriure milers que ens han ajudat a créixer al MIJAC.

Les **Referències bíbliques** són ajuts per als EdE, les RdV i altres reunions del MIJAC. Es tracta de passejades per l'Escriptura per tal d'il·luminar algun punt o qüestió de la vida del Moviment. Quan hi ha alguna cosa que ens neguiteja com animadors o iniciadors ens cal acudir a la Paraula de Déu, ja que ella ens pot il·luminar.

La **pregària** és el diàleg profund amb Déu a partir de la nostra vida i dels nostres anhels com a militants.

Les **Reflexions i Testimonis** són una colla d'aportacions fetes des de l'experiència del MIJAC, per diverses persones vinculades al Moviment. Quantes experiències podríem afegir de la gent que ha anat passant pel MIJAC!

Les **Celebracions** han estat moments forts dels centres coincidint amb celebracions litúrgiques de l'any o amb els moments importants de la vida de la companya o dels centres.

Tot el material servit aquí és una petita mostra del que la vida del MIJAC va generant i que ens pot servir per treballar els punts de la iniciació amb els nostres animadors. Ens hem atrevit a recollir-ho i ordenar-ho per la utilitat que pot tenir avui a les noves generacions que formen el MIJAC. Sempre és bo saber d'on venim per saber on hem d'anar i reconèixer la vida que hi ha en tots nosaltres.

Una abraçada. Escola d'iniciadors, Barcelona, juny del 2004.

**GRAELLA DEL PLA DE LA INICIACIÓ:**

CURSOS	1r TRIMESTRE	2n TRIMESTRE	3r TRIMESTRE
<b>1r ANY</b>	<p>A TASCA -INTRODUCCIÓ AL MIJAC. CENTRE</p>	<p>ALS EdE -INTRODUCCIÓ A LA RdV</p>	<p>-APROFUNDIMENT SOBRE LA CAMPANYA</p>
<b>2n ANY</b>	<p>CIÓ D'INFANTS</p> <p>-EL MÓN INFANTIL</p>	<p>- APROFUNDIMENT 6ª CONVICCIO: OPCIO PELS POBRES</p>	<p>-RECURSOS METODOLÒGICS DEL MIJAC</p>
<b>3r ANY</b>	<p>DE</p> <p>-L'ORGANITZACIÓ DEL MIJAC</p>	<p>- APROFUNDIMENT 4ª CONVICCIO: OPCIO EDUCATIVA</p>	<p>-APROFUNDIMENT SOBRE EL PEC (PROJECTE EDUCATIU)</p>



1r ANY



## **INTRODUCCIÓ GENERAL AL MIJAC**

### **QUÈ TROBAREM EN AQUEST APARTAT?**

#### **BREU INTRODUCCIÓ:**

El MIJAC és un Moviment Infantil i Juvenil d'Acció Catòlica dels infants i pels infants, el qual pretén evangelitzar el món infantil en el seu medi. Va néixer el 1978 a Manresa a partir dels contactes amb el MIDADEN i el JUNIOR i amb la voluntat de respondre a algunes inquietuds i projectes que ja hi havia a casa nostra. Des de llavors ha plogut molt, però l'essència del que és el MIJAC, continua essent vàlida: un moviment dels infants d'àmbit catalanobalear que assumeix la tasca evangelitzadora de l'Església.

#### **ESQUEMA DEL MATERIAL APORTAT:**

##### REFLEXIONS I TESTIMONIS:

- o QUÈ ÉS EL MIJAC
- o PER QUÈ UN PLA DE CURS?
- o ELS CRITERIS EN LA INICIACIÓ

RdV SOBRE LES PRIORITATS CURSOS 1998-2000

#### **PREGÀRIA:**

##### NOSALTRES

Nosaltres que amb el joc hem après a créixer,  
voldríem que l'oci desenvolupés la creativitat.  
Nosaltres que en les activitats hem descobert el treball,  
voldríem que tothom pogués treballar i en el treball s'hi realitzés.  
Nosaltres que en el grup hem descobert els altres,  
voldríem que l'Església fos una veritable comunitat,  
voldríem que en el món la pau fos un llaç de germanor.  
Nosaltres que en el MIJAC hem estat amics i testimonis,  
voldríem que el nostre testimoniatge continuï educant.  
Nosaltres que hem cantat la joia de viure,  
voldríem viure el nostre temps amb intensitat.  
Nosaltres que hem descobert Déu,  
voldríem ser útils en la construcció del món.  
Nosaltres que hem après a pregar,  
voldríem, de la nostra vida, fer-ne una pregària constant.



#### **BIBLIOGRAFIA RECOMANADA:**

- *Correspondència*, 271-272. gener-abril 1992. Monogràfic sobre el MIJAC.
- *El MIJAC, una oportunitat per a actuar*. 1983.

## QUÈ ÉS EL MIJAC<sup>1</sup>

No hi ha altra manera millor de descriure què és el MIJAC que parlar de la nostra experiència, de la nostra història, de com el vivim i també de com n'albirem l'ideal.

Cada vegada més ens trobem amb la urgència d'evangelitzar i de ser evangelitzats per les nostres realitats. Una d'elles, la qual ens fa arribar el seu clam amb força, és la dels infants.

Alguns infants ja participen a la catequesi, però... què més? Necessiten alguna oferta que els permetin créixer, desvetllar capacitats personals, avançar amb altres, compartir descobertes i dificultats...

El MIJAC (Moviment Infantil Juvenil d'Acció Catòlica) és un moviment que hi està especialitzat. Veiem, doncs, la dinàmica de fons que fomenta el MIJAC.

En primer lloc hem d'aclarir un punt: Creiem en els infants o no hi creiem? Creiem en el que tot nen ja és, en el que pot, en el que desitja...? Si hi creiem podrem fer el primer pas: fer l'opció pels infants.

A l'animador (jove militant del MIJAC) se li demana que sigui conscient que el moviment és dels nens, que són ells els que l'han de viure i els que l'han de dur endavant; a ell només li toca acompanyar el procés que els nens fan. Que no és poc! Li cal conèixer-los, passar-hi estones (les de grup i fora d'ell), donar-los protagonisme, vetllar els lideratges, cohesionar el grup... i viure tot el que preconitza; això que el moviment defineix com: ser amic i testimoni.

I els nens es troben amb una de les millors riqueses que la persona pot desitjar: un grup d'amics. Fer grup és el primer objectiu que tenen tots plegats. Prendre consciència que només d'ells depèn que la cosa rutlli. Ells decidiran què volen fer, revisaran com els ha anat, proposaran noves pistes... Amb això es pretén que siguin protagonistes del que fan, i, per tant, que hi reflexionin i que ho analitzin. Així van entrant en la dinàmica que sintetitza l'expressió utilitzada pel moviment: acció-reflexió-acció. Tot divertint-se, fent coses -recordem que els nens són molt actius-, van aconseguint que alguna cosa del "seu món" canviï, i és que el MIJAC persegueix l'acció transformadora de la realitat.

Ens podem preguntar: com els infants, en la reflexió que tan d'allò que viuen i els afecta, s'hi qüestionen: "Com ho faria Jesús? Què diria Jesús?". Prou sabem que la realitat quasi sempre és lluny de l'ideal del Regne. I ells s'ho qüestionen en petites parcel·les, a la mesura del seu abast. Així, els nens van desitjant i fent possible que quelcom canviï i s'apropi més al que Déu vol per a l'home. És per això que el MIJAC es considera un moviment evangelitzador; i, en conseqüència, arrelat en el seu medi, perquè les seves accions s'adrecen sempre a les realitats més properes, a aquelles que afecten els infants, en les que ells se senten implicats, solidaris i corresponsables.

El procés és lent; sempre partint de les realitats de cada nen, conjugant l'acció educativa que directament pot fer l'animador, amb la que suposa les relacions que els infants viuen entre ells. Seria ben difícil esbrinar què és allò que més els educa i fa créixer. Si bé l'animador compta amb un projecte educatiu, no pot oblidar ni prescindir de la gran riquesa que li aportaran a la seva tasca les relacions interpersonals que s'estableixen entre els infants del grup. Si més no, això de demanar-se comptes exigeix-se responsabilitats els sorgeix ben espontàniament.

D'aquesta manera, els nens, tot jugant, en sortides o excursions, en trobades amb altres grups, superant egoismes que la convivència i la vida compartida posa prou en evidència, "passant-s'ho

---

<sup>1</sup> ROSA M<sup>a</sup> RULL. *Correspondència. Monogràfic sobre el MIJAC*, núm. 271-272

bé" -que és un objectiu ben lícit i ben desitjable-, fan el seu procés; que tot i essent lent, té la gran garantia de ser realista, ja que no parteix de teories ni de continguts, sinó de la mateixa vida.

Val la pena destacar un valor que no pot passar per alt, el de l'obertura i la comunicació amb àmbits més amplis. És a dir, els infants van prenent consciència de pertànyer a un col·lectiu que no es redueix al seu grup, sinó que s'eixampla a d'altres nois que fan com ells. Descobreixen així el seu centre de MIJAC, del qual formen part altres grups del mateix barri o poble. Més tard s'assabentaran d'altres centres, tots pertanyents a una mateixa diòcesi; centres que en moments donats es posaran en contacte els uns amb els altres, s'organitzaran i es coordinaran per a activitats o accions comunes. Els infants acabaran tenint notícia que a tota Catalunya hi ha nens que fan com ells. Tot plegat té un bon regust de sentit eclesial.

Tot això ho anem palpant en els infants que acompanyem en els grups. Tot i que n'hi ha que de bon començament s'han "despenjat", però molts d'altres han fet i fan un procés cap a ser més col·laboradors i a compartir el que són i el que tenen: l'amistat, l'interès per l'altre, la implicació en el seu entorn, i també els seus béns o els diners que ells mateixos s'administren.

Des d'aquesta opció que fem pels infants, creiem de debò, que val la pena tot esforç i dedicació per a dur a terme el projecte, ja en acció, de l'home nou de l'Evangeli.

## EL MIJAC<sup>2</sup>

El MIJAC és un moviment d'infants i joves d'acció catòlica catalanobalear sorgit de la necessitat de coordinar els diferents grups d'infants i per tal de potenciar la presència i la veu d'aquests (...)  
El MIJAC es fonamenta en set conviccions:

El protagonisme de l'infant, que comporta la veu i escolta de l'infant. Els infants decideixen les activitats i les accions que volen per mitjà de decisions assembleàries.

L'acció transformadora, que estableix la voluntat de canvi. A través de la RdV, l'infant es compromet a la realització d'accions.

L'arrelament, que comporta que l'infant actuï dins els medis més pròxims.

L'opció educativa i l'opció evangelitzadora, que signifiquen el seguiment dels valors i l'estil de vida propis de les comunitats cristianes.

L'opció pels pobres, per la qual el MIJAC opta per tots els infants, atenent especialment aquells que tenen mancances econòmiques, afectives o d'altres tipus.

L'animador com a amic i testimoni. La relació entre els animadors i els infants és una relació d'amistat i testimoniatge mutu. L'animador anima i encoratja els infants a fer les seves accions.

### **Preguntes** sobre el tema:

- 1- Creus que podem ser evangelitzats pels infants? Com? [intenta posar exemples concrets]
- 2- *Creiem en els infants o no hi creiem...* Què significa per a tu creure en els infants?
- 3- Ets conscient que el Moviment és dels infants? Què hi fas tu com a animador al teu grup?
- 4- Facilites que els infants siguin protagonistes, és a dir, que *reflexionin i analitzin* el que fan?
- 5- Creus que la "consciència organitzativa" del nen al MIJAC és tal com la descriu l'article?
- 6- Creus que *val la pena tot esforç per a dur a terme* el projecte del Regne des del MIJAC?

<sup>2</sup> *Presentació del MIJAC. Publicació de la Generalitat de Catalunya i El Periódico: activitats estiu 04.*

## PER QUÈ UN PLA DE CURS<sup>3</sup>?

Si fem una pluja d'idees sobre què és *educar en el MIJAC* pot sortir la següent llista: Protagonisme - Testimoni – Decidir - Estil de vida - Aprendre - Amb altres - Il·lusió - Acompanyament - Conviccions - Grups - Descobrir - Feina - Reunions - Qüestionament - Créixer - Transformar - Dificultats - Reptes - Dirigit a - Infants - Persona - Cap en fora - Adolescents - Realitats - Pacència - Jesús – pobres.

D'aquesta llista ens pot cridar l'atenció:

- Descobrir que les Conviccions estan a l'arrel de la nostra tasca.
- Jesús ha sortit cap al final...
- Han anat sortint com en blocs... i al final hem anat completant coses.
- Tot el que ha sortit sembla en pla positiu... al final de curs no pensaríem igual...
- Trobo a faltar "joves".
- Cal dir que tot això fa referència tant als infants com als animadors.
- Això és reflex del que ens surt naturalment quan pensem en la nostra tasca.

Doncs bé, totes aquestes paraules sortiran en l'exposició que ve ara.

Tots ens podem preguntar en algun moment el per què d'un pla de curs, per què ens hem de proposar uns objectius, uns mitjans, un "qui" i un "quan", és a dir, per què ha de ser un treball metòdic?

Podem respondre que bàsicament:

- Perquè la fe és un procés (inclou la vida, l'educació i el testimoni).
- Perquè treballem en equip (i necessitem unes eines comuns).
- Perquè treballem amb éssers vivents (tenen canvis...).

Tot això ens obliga a parar-nos i planificar.

### LA FE ÉS UN PROCÉS

No és lineal: costa; hi ha descontrols, provatures... És el procés vital de la persona. S'hi donen avenços i retrocessos. En el MIJAC no hem inventat res, simplement ho hem vist, ens ho creiem i ho posem en pràctica.

En el nostre camí hem de fer parades per reflexionar-hi i programar. Adonar-nos que vivim processos concrets on hi ha moments claus (que cadascú recordi la seva pròpia experiència).

El procés de Jesús també va ser aquest:

- Va trencar amb l'AT per alliberar a la gent de la Llei, revalorar la persona i la felicitat.
- Va tenir dubtes, retrocessos (veure les temptacions).
- Convoca els deixebles. Aquests també dubten (Pere li falla inclús en la Passió...).

---

<sup>3</sup> Testimoni extret de la xerrada d'en CHELUI. *Què és un Pla de curs*. 1ª escola d'iniciadors (1995).

## TREBALLEM EN EQUIP

Necessitem posar-nos d'acord. El Moviment ofereix una metodologia:

- Els documents del MIJAC: el DOC... des dels equips diocesans o catalans.
- Les Prioritats, votades en assemblea...

Tot plegat ens dona una dimensió d'eclesialitat. Volem ser una església *vertadera*; volem posar-nos d'acord en comú en el que fem; implicant-nos, participant...

Estem obligats per l'Evangelí a ser testimonis d'això, potser fins i tot enfront de l'Església *oficial*.

De vegades es donen situacions que posen a prova l'equip... Tot equip demana una programació...

## TREBALLEM AMB PERSONES

Les persones tenim contínues transformacions i rebem moltes influències de l'entorn: modes, filosofies, pedagogies... Patim canvis cada vegada més accelerats: modus de vida, espais vitals...

Davant de tot això necessitem aturar-nos per pensar-hi des de diversos nivells:

- A nivell personal: amb la contemplació; buscant un estil propi; mitjançant la pregària, el quadern de l'animador...
- A nivell testimonial: acompanyant (per entendre l'altre i ser testimoni des de l'Evangelí).
- Al miniequip: "l'espai" per parlar...
- Al Moviment: per planificar...

També perquè som limitats:

- Tenim unes hores concretes.
- Hem de tenir en compte la globalitat de la nostra vida.
- En capacitats (no som superhomes).

I hem de saber cap a on anem: Déu ens crida a ser feliç i a donar testimoni. L'opció pel MIJAC és seriosa, però no única. Aquestes parades s'han de centrar en aspectes concrets, avaluable (no hem de caure en una falsa dialèctica).

## DIÀLEG FINAL

Al final van sortir diverses consideracions:

- Perill de caure en la rutina (pluriocupació, falta de temps, experiència...).
- La dedicació és important per conèixer els joves que ens arriben.
- Pot costar el concretar per escrit els objectius (i que aquests quadrin amb la vida).
- El tema d'educar, evangelitzar... és un art, no hi ha receptes.
- La nostra forma de ser també marca la nostra tasca educativa.

Es llença una pregunta: sempre que eduquem en el MIJAC, evangelitzem? O també aquesta: quin paper hi juga la teoria i quin la realitat?

- Quin suport escrit/teòric tenim al Moviment?

## **RdV SOBRE LES PRIORITATS:**

### **RdV FETA A LA DIÒCESI (Curs 2000). VEURE**

#### **1- Quines conseqüències ha tingut aquest treball en el centre, diòcesi i moviment?**

- Ens ha servit per programar els objectius del curs.
- Hem procurat restar atents a les necessitats dels infants.
- Ens ha ajudat a no perdre el ritme aconseguit el curs passat.

#### **2- Com creiem que les prioritats han ajudat en el creixement de la fe d'infants i animadors/es?**

- Hem sabut que hem de ser més evangelitzadors.
- Ens ha ajudat a remarcar que no podem dormir-nos en la realitat que tenim.

#### **JUTJAR: Mt 7, 24-27 (Les dues cases):**

#### **1- Per què creus que les dificultats que ens hem trobat han impedit assolir les prioritats?**

- No hem estat prou evangelitzadors.
- No hem sabut transmetre sempre el nostre testimoni amb il·lusió.
- Ens hem acomodats en la nostra petita realitat.
- Perspectives de futur negres.

#### **2- Què ens ha possibilitat superar els obstacles? Qui ens ha ajudat?**

- El testimoni d'algunes persones [infants i/o animadors].
- Els moments puntuals en què ha hagut bon ambient i il·lusió.
- Saber que pertanyem a un Moviment i que ens sentim acompanyats.
- La pregària i el sentir-nos acompanyats i interpel·lats per Jesús.

#### **3- Quins elements ens hi han ajudat?**

- L'acompanyament de l'equip.
- Les RdV i els EdE.
- Les activitats que hem fet amb altres centres.
- Les ganes de continuar i no deixar en l'estacada els infants.

### **ACTUAR**

Una vegada hem vist i jutjat les nostres dificultats, quins aspectes creiem que són més prioritaris a treballar per reforçar els fonaments del Moviment?

- **INFANTS:** Tenir un esperit crític que els porti a descobrir la seva actitud en els seus ambients. Trobar noves perspectives al seu protagonisme, participació, etc. dins i fora del Moviment.
- **ANIMADORS:** Treballar la formació. Prioritzar l'acompanyament dels infants.
- **INI/FORMACIÓ:** Iniciar nous centres. Donar més elements de formació als iniciadors.
- **CONSILIARIS:** Publicar més material que ajudi a la tasca dels animadors i als infants.

## ELS CRITERIS EN LA INICIACIÓ<sup>4</sup>

### PER QUÈ UNS CRITERIS?

La primera impressió que tinc quan es parla de criteris al nivell que sigui (a la feina, a una sortida amb infants...) És que és quelcom de complicat. Aquests dies, però, pensant-hi, he arribat a la conclusió que en totes les decisions que prenc en la meua vida quotidiana hi ha presents uns criteris (per exemple: la manera d'educar a la meua filla...). A partir d'aquest exemple, i intentant definir el que són els criteris, diria que:

- Són uns principis que regeixen les decisions que prenc i que per tant condicionen la meua forma d'actuar.
- Els criteris són una resposta concreta (la meua forma d'actuar amb la Irene) als objectius que m'he proposat (educar-la).

He vist també que els criteris són presents en la vida de cada dia al meu centre del MIJAC. Pensant en el meu equip diria que hem establert criteris a diferents nivells i que van des de coses molt concretes i puntuals fins a coses més àmplies:

- A nivell d'estar amb els infants (no fumar davant d'ells, potenciar que s'escoltin, que adrecin la sala, trucar per telèfon a un nen que fa dues setmanes que no ve al grup...).
- A nivell de funcionament (programar per trimestres, concretar cada setmana la programació, revisar periòdicament la nostra tasca...).
- A nivell econòmic (aportar al grup d'infants; si algú no pot pagar ho assumeix el Centre).

Aquests criteris, entre d'altres, ens ajuden a definir la nostra **línia educativa** i ens donen homogeneïtat com a equip, la qual cosa facilita el nostre treball educatiu amb els infants.

A l'hora d'establir uns criteris i no uns altres, ens basem, també, bàsicament en dos pilars:

- Les Conviccions.
- El nostre Projecte Educatiu.

Al MIJAC, que som un Moviment educatiu, com a animadors, no podem improvisar la nostra tasca educativa. Per això ens reunim, treballem en equip, parlem dels objectius i dels mitjans i ho revisem tot. Doncs bé, crec que els criteris també haurien de ser inclosos dins d'aquest procés tan habitual que fem servir al MIJAC i, afirmaria que tan important és parlar d'objectius i d'activitats com parlar dels criteris que farem servir de manera consensuada. Aquests criteris s'han de portar a la pràctica i s'han de poder revisar.

### ELS CRITERIS AL MIJAC

Si tenir establerts uns criteris a nivell més quotidià em serveix, també em poden servir al Moviment.

A l'antiga zona 5, quan encara funcionaven les zones, era habitual fer colònies conjuntes. Als diferents equips de zona vam constatar, però, que aquestes eren un èxit o no segons els criteris dels animadors (malgrat que els infants funcionessin bé). Posaré dos exemples (les colònies entre: Morera-La Salut-Pomar-Llefià i les que vam fer: Llefià-Sta. Coloma).

---

<sup>4</sup> MARI FERNÁNDEZ, *Els criteris en la iniciació*. 2<sup>a</sup> Escola d'iniciadors. 1996.



A la Diòcesi ja tenim l'experiència de treballar amb uns criteris, per exemple, a l'organització d'infants. El perquè sorgeix a Barcelona tot el referent a l'organització d'infants no és perquè sí, sinó que respon a uns objectius concrets (basats en la Convicció de l'infant com a protagonista del MIJAC). Per portar-los a la pràctica establim uns criteris entre els animadors (prioritzar dintre els objectius i les activitats aquelles que facilitin que els infants prenguin decisions als grups, que es trobin a la Diòcesi, que s'organitzin, que es responsabilitzin, que es posin en *moviment* ...

Aquests criteris suposen creure'ns que els infants poden dur el seu Moviment. Per això els facilitem les coses (comencen les **coordinadores d'infants**) i els acompanyem en aquest camí (recolzant-los en les decisions que prenen).

Per tant, crec que establir uns criteris en un moment donat, poden condicionar els resultats que obtinguem.

### **CONCRETEM:**

- Els criteris formen part de les decisions més quotidianes.
- Són uns principis que ajuden a prendre decisions.
- Ajuden a definir una línia educativa.
- Si es parlen i es consensuen a l'equip s'obtenen millors resultats.
- Ja funcionen a altres instàncies del Moviment.
- Ens ajuden a avançar en la vida del Moviment.

### **ELS CRITERIS A LA INICIACIÓ:**

Tenir uns criteris a la iniciació ens donarà una sèrie d'avantatges a la Diòcesi:

- Com a Equip diocesà sabrem de què parlem quan fem referència a cada aspecte de la iniciació.
- Podrem revisar la nostra tasca com a iniciadors a partir, també, d'aquest document diocesà.
- I, sobretot, podrem ser un equip més homogeni que fa una iniciació en clau de Moviment (i no una iniciació individual de cadascú).

### **EL FONAMENT DELS NOSTRES CRITERIS:**

Tots els nostres criteris els hem de basar en Jesús i en l'Evangelí. Per exemple, en el text de Mc. 10, 13-16 veiem com Jesús beneeix una forma concreta de fer i de ser: *si no us feu com un d'aquests infants no entrareu al Regne de Déu*. No som els salvadors dels infants: hem de ser els amics i testimonis dels infants des de la seva gatzara i els seus jocs.

**Al diàleg** surten bàsicament dues reflexions:

- La necessitat de compartir més la realitat dels centres (si iniciem en clau de Moviment hem de sentir-nos Equip i recolzar-nos).
- Caldria tenir més moments gratuïts (un sopar? Sobretaula?...) a l'Equip diocesà on sorgís de manera espontània aquest diàleg enriquidor.

## CONCRECIÓ DE LA SEVA TASCA COM A ANIMADOR DEL CENTRE

### QUÈ TROBAREM EN AQUEST APARTAT?

#### BREU INTRODUCCIÓ:

Quan a un jove se'l convida a ser animador del MIJAC, caldria deixar-li clar des de bon començament què se'l demana com a tal. En primer lloc aclarir que no ha de fer de, sinó que ha de ser un animador, la qual cosa implica tot un procés de maduració personal i militant que s'ha de fer en comunitat: a l'equip, al grup d'infants i a les altres instàncies del Moviment i sobretot que aquest camí és una experiència que s'ha de viure i revisar a l'equip i amb l'iniciador.

#### ESQUEMA DEL MATERIAL APORTAT:

##### REFLEXIONS I TESTIMONIS:

- o QUÈ ÉS SER ANIMADOR?
- o IMPORTÀNCIA DE LA FORMACIÓ
- o D'ON HA DE PARTIR EL PLA D'INICIACIÓ
- o PARLEN ELS INFANTS

##### DINÀMIQUES I EINES:

- o FITXES DE VALORACIÓ
- o PAUTES PER REVISAR EL CURS

#### PREGÀRIA:

##### EL NEN QUE NO JUGAVA

Estava molt bé jugant amb els infants del meu grup,  
quan m'he adonat que al fons de tot,  
apartat d'aquella diversió,  
hi havia un nen que no jugava.  
Tot plegat se m'ha acudit anar-lo a buscar,  
i ara, Senyor, sóc feliç,  
aquest nen també ha jugat amb nosaltres.  
Això m'ha fet pensar que a vegades  
som molt egoistes i només pensem  
a divertir-nos nosaltres;  
o que ens trobem tan bé  
que no ens fixem en els que no hi participen.  
Senyor, et demano que no ens fixem només en nosaltres  
i que sapiguem buscar la felicitat dels altres  
encara que no siguin del nostre grup.  
Gràcies, Senyor, per aquest dia tan divertit.



## BIBLIOGRAFIA RECOMANADA:

- DOC, document d'iniciació d'animadors, 1993.

## QUÈ ÉS SER ANIMADOR<sup>5</sup>

Ser animador més que fer una tasca concreta, el que significa és tenir un tarannà concret. Voler ser animador implica adonar-se que:

Poques vegades els adults valoren l'infant pel que realment és, sinó com un ésser en procés, un projecte d'adult. Se'ns passen per alt coses pròpies d'ells:

- Les ganes de jugar.
- La ingenuïtat.
- La innocència.
- La imaginació...



Què podem fer nosaltres? Doncs:

- Ajudant-los a ser nens.
- Ser-hi a prop. Hauríem de tenir uns ulls i unes orelles grans i una boca petita.
- Coneixent la realitat del nen, de la família, del barri, de l'escola...
- No oblidant la formació: ens ajuda a no perdre de vista a què estem cridats.
- Descobrint el sentit evangelitzador que té el Moviment.
- Compartint amb altres animadors allò que estem fent

Hem de tenir clar a on volem arribar:

- Cridats a ser crítics dins la societat i dins l'Església.
- Denunciar el que fa mal a l'infant en la seva condició d'infant:
- Veure la vida amb ulls d'infant.
- Treballar amb l'infant, descobrint amb ell tot allò que l'envolta.
- Arribar a estimar-los com a infants que són.

És important que l'animador faci un treball educatiu avaluable:

- Treballar la descoberta del món infantil i les eines educatives pròpies del MIJAC.
- Tenir una fitxa personal de cada infant al centre per saber qui és, quines activitats fa, quins interessos té, per què ve al MIJAC, el nom dels pares, l'escola...
- Fer un seguiment dels infants.

A l'animador se li demana d'entrada una entrega sense data de termini per tal que pugui haver un procés cap a la militància i l'opció pels infants i perquè pugui assumir alguna responsabilitat en el Moviment com un servei als altres.

L'animador a ser una persona capaç de treballar en equip i disposat a formar-se en el moviment:

---

<sup>5</sup> Extret de la xerrada de la CONXI YUSTE. 2n curs de l'Escola d'iniciadors. Curs 1997/8. febrer del 98. Cornellà.

- És a l'equip del centre i amb l'iniciador que ha de plantejar les dificultats amb què es trobi i els reptes que se li plantegin.
- La iniciació és un procés que comporta una vivència que es fa dins el Moviment (amb els infants, amb els militants, amb l'iniciador i a la Iniciació conjunta).
- Cal anar treballant uns criteris per acompanyar els infants:
  - Saber ser-ne amic i testimoni.
  - Saber motivar-los en el seu protagonisme [si no els interessa se'n van].
  - Saber sintonitzar amb els seus valors i la seva manera de ser i de fer.
  - Treballar una dinàmica concreta en clau de revisió de vida i de campanya.
- Cal trobar l'equilibri entre:
  - L'opció pel MIJAC.
  - La lucidesa per distingir entre el que és formal i el que és realment essencial.
  - Cal una sintonia per saber què hem de fer com a MIJAC.
- No podem entendre l'opció, la fe o les Conviccions [= la militància] com una superposició [= com un segon pis] en la nostra vida. Hem d'assolir una identitat en la nostra opció cristiana.
- Hem de tenir l'opció clara. Per a això cal insistir en que el MIJAC ha de ser una opció i no només una activitat.

## **IMPORTÀNCIA DE LA FORMACIÓ<sup>6</sup>**

No és gens fàcil educar persones. Més encara, avui dia sembla més complicat perquè tothom va a lo seu i no pensa en els altres.

Hi ha moltes formes d'educar. Nosaltres volem tenir un estil propi com a animadors del MIJAC. Però un requisit imprescindible és la de formar-se prèviament per tenir una bona base, que ens permeti conèixer els nostres dubtes, donar-ne una resposta, i poder orientar altres persones a les que podem ajudar (en el nostre cas els infants principalment).

Per a aconseguir aquesta base són molt importants tres aspectes:

- Conèixer la persona en la que creiem i n'és el model: Jesús, aprofundint en el coneixement de l'Evangelí i en la pregària.
- Conèixer què diu el Moviment: l'experiència eclesial, pedagògica i evangelitzadora assolida durant els anys.
- Saber escoltar i observar els altres per aprendre'n i acompanyar-los fraternalment.

Si fem això, podrem meditar i fer pregària de la nostra opció i així ens anirem omplint d'experiència cristiana. També aconseguirem que el nostre model no s'imposi als altres, sinó que es faci des del cor i des de la innocència; des de la llibertat i des de l'amor. Amb això el nostre testimoni mai no passarà per sobre de les persones.

---

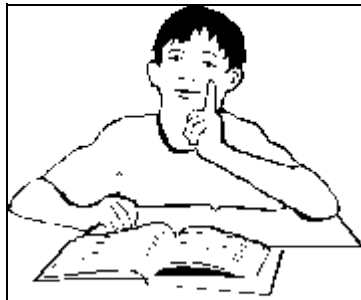
<sup>6</sup> *Extret i traduït de: Fco. Javier MORALES, Orientación para la iniciación. Lleida, 2001*



## D'ON HA DE PARTIR EL PLA D'INICIACIÓ<sup>7</sup>

Ja el curs 92/93 es va parlar a la Diòcesi del que calia per encetar un pla d'iniciació amb animadors nous. De les idees que van sortir destaquem:

- Veure el perquè es demana la iniciació: conèixer les motivacions inicials del jove i anar seguint el seu procés.
- Integar-lo dins l'equip d'animadors del centre i dins la dinàmica del MIJAC.
- Fer un seguiment personal individualitzat.
- Posar uns mínims que s'haurien d'assolir i intentar respectar-los.
- Vetllar perquè es vagin donant passos.
- Demanar una maduresa personal.
- Anar-lo iniciant a llegir les accions i a conèixer el món dels infants. Ajudar-lo a fer el quadern de l'animador (QA).
- Tenir present el Projecte Educatiu del Centre.
- Consolidar l'equip d'animadors: integrar tot el que es vagi treballant en el MIJAC, en la vida del centre i a l'equip.



## TESTIMONI: 10 ANYS FENT CAMÍ EN EQUIP<sup>8</sup>

La iniciativa de l'animador a l'hora de prendre un compromís en una acció com el MIJAC, s'explica, en bona part, per la seva maduresa a nivell personal i de fe. Molts de nosaltres hem sortit dels grups de joves que fan comunitat cristiana a la Parròquia que ens acull, d'altres que no hi participen, també tenen motivacions semblants. De tal manera que el nostre compromís esdevé una acció compartida i que és, precisament, aquesta dimensió plural la que li dona sentit.

Un cop dintre de l'acció un pren consciència de que no només està educant als infants, sinó que també un és educat. Això tant des dels altres animadors, revisant periòdicament l'acció com des dels infants, fent el seguiment de la seva dinàmica.

---

<sup>7</sup> Memòria de l'equip d'iniciació diocesà de Barcelona del curs 1992/93.

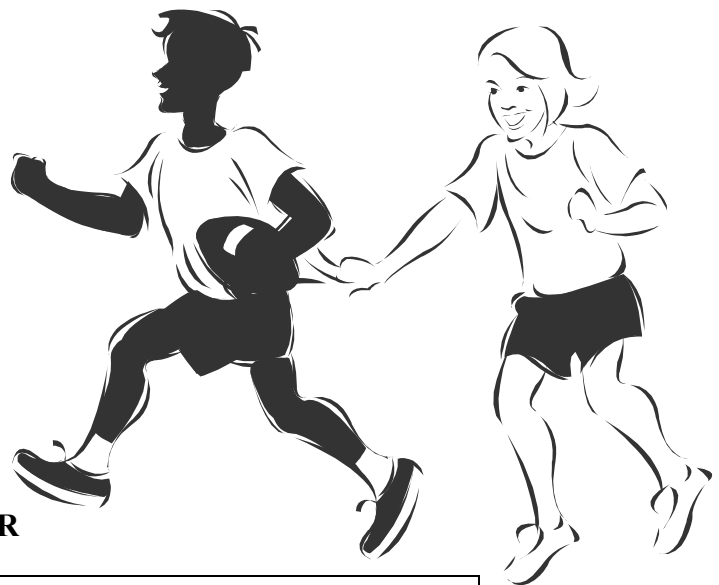
<sup>8</sup> TONI TENA. MIJAC Drac Màgic.

Així creix en nosaltres el sentiment de l'amor fratern, que un experimenta en grup. I es reforça la convicció de que l'animador no és monitor dels infants sinó, tal i com indica el nom, animador, motivador i testimoni dels valors que volem educar i transmetre. Aquest procés no és gens fàcil, perquè no és exempt de les dificultats que suposa "posar-se d'acord amb els altres", principalment a l'equip d'animadors.

La convivència i la coordinació dels diferents caràcters personals del grup, que es barregen, ha d'estar equilibrada i profitosa per a que cada persona ni perdi la il·lusió ni la faci perdre als altres.

L'estil cristià que representa el MIJAC ens ensenya que és envers els altres, aquells a qui diem "germans", que hem de dirigir tot allò que vivim i volem ser. En especial, envers aquells que són més dèbils, aquells a qui anomenem "pobres", aquells que viuen al marge de la gran majoria. I es precisament dintre d'aquest grup que trobem els infants, moltes vegades oblidats perquè se'ls considera futures persones i no tenen veu en el món dels adults. Al MIJAC considerem l'infant una "persona des d'ara", en el present. Així, els oferim el testimoni de comptar amb ells, que siguin protagonistes d'allò que viuen. Així, tal com ens ensenya Jesús, volem aprendre a "ser infants" també nosaltres, per a viure a fons el Regne del cel.

Hem estat molts els qui hem compartit a l'equip d'animadors del MIJAC "Drac Màgic" aquestes il·lusions i creences al llarg d'aquest temps. Tots i cadascú de nosaltres hem aportat ganes i desganes, esperança i incertesa, idees, treball, vivències, alguna llàgrima i molts somriures... Avui, l'equip té davant seu un nou repte: prendre consciència del procés que s'ha fet al llarg d'aquests deu anys al centre i donar continuïtat a aquest projecte amb il·lusions renovades. Perquè anem consolidant un grup estable d'animadors i perquè tenim la bona experiència de que els infants valoren moltíssim aquesta oportunitat que tenen al MIJAC d'expressar-se i ser protagonistes. Endavant i bon camí!



### **BUSQUEM UN BON ANIMADOR**

- Que vulgui ser el nostre amic.
- Que expliqui les coses amb alegria, senzillesa i paciència.
- Que participi sempre com un més, però responsablement i cordialment.
- Que ens motivi amb ganes i bon exemple.
- Que ens parli amb tranquil·litat i pau.
- Que ens sàpiga observar amb atenció i amor.
- Que ens doni un bon exemple en els jocs i en el dia a dia.

- Que sàpiga fer-se un de nosaltres.
- Que vegi en nosaltres la presència del Regne de Déu.
- ... Que, en definitiva, ens estimi tal com som.

## PARLEN ELS INFANTS <sup>9</sup>

El MIJAC, és un moviment d'infants i preadolescents. Un moviment d'ells abans que una organització creada per a ells. Els nens i nenes del MIJAC han de ser els veritables protagonistes del seu moviment. (1<sup>a</sup> Convicció del MIJAC).

No hauria de ser jo el que signés i presentés aquest article ni tampoc hauria de ser un xaval aïllat ni tot un grup. Aquest article l'haurien de signar els centenars de nens i nenes que durant aquests deu anys han estat en moviment, creant l'acció i madurant en *l'Opció* al nostre centre.

Quan m'he posat a treballar en el present article i m'he posat en contacte amb un mínim de xavals que es pogués considerar representatiu, vaig veure que no va ser gaire fàcil. Primer perquè molts d'ells pateixen la "malaltia" de la manca de temps, agafats en altres coses, situació que ens indica que els infants que van sortir del centre ja fa temps, ara són infants compromesos amb la societat, amb la fe i algú compromès amb el MIJAC o a l'Esplai. Anem a veure què ens diuen els infants:

Tenia vuit anys quan vaig anar per primera vegada al MIJAC, i vaig seguir el procés fins els catorze anys.

Quan vaig començar era diferent. Es va crear entre tots un grup d'amics i a poc a poc organitzàvem activitats, tallers, sortides, reunions, etc., és a dir, nosaltres érem els protagonistes. Era una mica tímida i no em relacionava gaire amb els del grup; la majoria érem del barri i també de catequesi. Així, a poc a poc, vaig aprendre a organitzar-me per poder observar, prendre les meves primeres i petites responsabilitats, canviar des de les meves possibilitats allò que no m'agradava del barri, la família, l'escola, els amics... A mida que anaven passant els anys sentia el MIJAC més meu, i poc a poc vaig començar a parlar d'ell als meus pares, amics... De gran ho sentia com una educació contínua, ja que comences sense cap experiència a la vida i continua com un procés de maduració, arribant a ésser crític en els ambients que t'envolten. Per altra banda vaig aprendre a tenir uns valors cristians (basats en l'estil de Jesús) a partir de les activitats i sobretot a trobar a Jesús en el que vivia cada dia.

El MIJAC ha tingut moments bons i d'altres difícils, però, tant el mateix Moviment com els animadors han donat tot als xavals, que són els veritables protagonistes.

El MIJAC no té res de dolent i sí de bo: que sempre és obert a la benvinguda.

Per mi el MIJAC és un punt que comença a ésser viu en el moment que els xavals i els animadors comencen a donar canya i intenten que la cosa funcioni. Quan es diu que m'estic agobiant has de pensar que no ets tu sol el que s'està agobiant, sinó gairebé tot el grup. Solament has de posar una mica d'interès i et donaràs compte que el que estàs fent és quelcom important, per més que sembli una activitat infantil insignificant.

El MIJAC ho formen els xavals i depèn d'ells que es realitzin grans coses o que la cosa no valgui res. En el MIJAC es poden realitzar grans coses amb la imaginació i compartir-ho amb els altres. Per què els que sou ara al MIJAC no ensenyeu als animadors a tenir més imaginació? Ells no són "profes". Per què no els convertiu en alumnes? Es així com veurem un MIJAC més gran, que és el que tots volem. Doncs, apa nens, a crear quelcom de nou!

Jo era del MIJAC Drac Màgic i la veritat és que en el temps que vaig estar m'ho vaig passar de meravella (cinc anys si no recordo malament) tant amb els animadors com amb els altres companys. Us asseguro que formar part d'un dels centres del MIJAC que n'hi ha és fantàstic.

---

<sup>9</sup> JORDI QUINTANA, MIJAC Drac Màgic. Publicació amb motiu del desè aniversari del centre. 1994.



Els meus germans també han estat al MIJAC, abans que jo i no crec que s'ho passaren malament quan un d'ells encara hi és ara com a animador. A mi m'haguès agradat continuar més temps però per causa dels estudis vaig haver de deixar-ho, això sí, més endavant i al igual que el meu germà, m'agradaria formar part de l'equip d'animadors.

Recordo els noms dels meus grups i us els podria dir: 1r any petits: "Extraterrestres risueños". 2n any petits: "Las ranas piojosas". 3r any mitjans: "Los mijaqueros en acción". 4t any mitjans: "Los espíritus de las cuatro de la tarde". 5è any grans: "Los caliguris". Vaig començar el MIJAC com un joc i un passatemps que podia fer els dissabtes pel matí. El vaig conèixer per una noia veïna meva i vaig començar a conèixer gent i a passar-m'ho bé. Dissabte rere dissabte, descobria que el MIJAC no era un simple joc sinó un moviment, en el qual no et donaven les coses fetes sinó que havies d'aprendre a fer-les per tu mateix, preparar les excursions i el que volies fer, encara que a petits es juga més que a mitjans i que a grans. Jo em vaig donar compte que el MIJAC era un lloc en el qual anava a estar a gust i l'havia d'aprofitar.

El primer any de mitjans, això no li he dit a ningú fins ara, volia deixar de venir, però vaig pensar que no podia desapropiar aquesta oportunitat. El segon any va ser diferent ja que vaig aprendre el veritable significat del MIJAC i em vaig adonar de moltes coses, fins i tot penso que aquell curs em va fer créixer no solament per fora com sempre, sinó més endins. Ara sóc al meu segon any de grans i per mi ha estat un pas cap amunt, a més cada any hem tingut un lema de campanya que nosaltres hem relacionat amb algun tema. L'últim, que ha estat un dels que més m'han agradat, va ser el de: "Dins i fora del MIJAC en marxa t'has de posar" i hem treballat el racisme, les injustícies...

Aquest any tinc un càrrec com cada any però aquest cop sóc secretària i represento al MIJAC a "Los enrollaos" (coordinadora d'infants de la Diòcesi de Barcelona) i a la vegada vaig ser elegida per a representar, juntament amb un altre noi de Bellvitge, a Barcelona en la coordinadora de Catalunya i Les Illes Balears, per la qual cosa vaig haver de viatjar el darrer curs a Mallorca. Ara us vaig a explicar una cosa que mai he volgut explicar a ningú, solament la vaig dir un cop a la mare: jo, com tots els nois, de vegades faig entremaliadures. Un cop els meus pares em van dir que no aniria més al MIJAC i jo em vaig posar a plorar i li vaig dir a la mare que jo no podia deixar d'anar al MIJAC perquè allà me n'adono que no sóc sempre una beneïta, i que quan em donaven una oportunitat en el grup la miro d'aprofitar i me n'adono que serveixo per alguna cosa. Aquest descobriment m'ha ajudat molt a no fer-me enrere sinó a continuar sempre endavant.

Aquests han estat els testimonis dels infants. Un agraïment especial a: Alícia Castán Sin, Sonia Zarzero Jiménez, Carmen María Adame Vázquez i a Bibian Escudero Gamero, elles han estat les veus del munt d'infants que pel nostre centre han passat, per ells es celebra aquest desè aniversari. Des d'aquí us dic: ÀNIM XAVALS, EL MIJAC ÉS VOSTRE.



**FITXA REVISIÓ DEL DIA:**

**NOM:** \_\_\_\_\_

**GRUP:** \_\_\_\_\_

***VALORACIÓ ACTIVITATS***

**1.- HEM ACONSEGUIT ALLÒ QUE ENS VAM PROPOSAR?**

SÍ NO BASTANT

PER QUÈ? \_\_\_\_\_

\_\_\_\_\_

**2.- ENS HA AGRADAT EL QUE HEM FET I COM HO HEM FET?**

SÍ NO BASTANT

QUÈ HA AGRADAT? \_\_\_\_\_

PER QUÈ? \_\_\_\_\_

\_\_\_\_\_

\_\_\_\_\_

QUÈ NO HA AGRADAT? \_\_\_\_\_

PER QUÈ? \_\_\_\_\_

\_\_\_\_\_

\_\_\_\_\_

**3.- QUÈ EN PENSA JESÚS DEL QUE HEM FET?**

\_\_\_\_\_

\_\_\_\_\_

**4.- QUÈ HEM DE MILLORAR O CANVIAR?**

\_\_\_\_\_

\_\_\_\_\_

**FITXA VALORACIÓ SORTIDES:**

DATA I LLOC DE L'ACTIVITAT: \_\_\_\_\_

ANIMADOR/S RESPONSABLE/S: \_\_\_\_\_

PARTICIPANTS EN L'ACTIVITAT: \_\_\_\_\_

OBJECTIUS PROPOSATS:

1- \_\_\_\_\_

2- \_\_\_\_\_

3- \_\_\_\_\_

QUÈ ÉS EL QUE HEM ACONSEGUIT?

---

---

---

COM HA FUNCIONAT L'HORARI? [ ] PER QUÈ?

---

I LES ACTIVITATS?

---

---

---

---

QUÈ HA SOBROT O FALTAT? PER QUÈ?

---

---

VALORACIÓ GENERAL DE LA CASA, LA INTENDÈNCIA, EL TRANSPORT...

---

ENS PODEM SENTIR CONTENTS COM A ANIMADORS DE LA SORTIDA? PER QUÈ?

---

---

## PAUTES PER REVISAR EL CURS

### VEURE:

- Com m'he trobat jo aquest curs al MIJAC (personalment; convenciment; disponibilitat...).
- Quanta il·lusió hi he posat?
- Com he treballat el meu procés?
- Com he treballat la meua responsabilitat (revista, economia, centre, secretaria, material, grup..)
- Com m'he preparat les reunions i tot el que se n'ha anat fent? Què hi he aportat?
- Com m'hi he implicat?
- Com he estat amb els infants? Els he anat fent un seguiment? Com?
- Veus important per al Centre el pas a la militància?

### JUTJAR:

Text: Mt. 21, 33-43 (paràbola dels vinyaters); Mt. 25, 14-30 (paràbola dels talents).

- Quines actituds descobreixo en la paràbola? Amb quina m'identifico, per què?
- Quina imatge de Jesús crec que deuria transmetre? Què em falta per arribar-hi?
- Crec que la imatge que dono és la imatge que hauria de donar com a animador?

### ACTUAR:

- A partir del que ha sortit, a què m'haig de comprometre prioritàriament de cara al curs vinent?
- Quins compromisos ha de prendre l'equip de cara a donar el pas a la militància?
- Què puc aportar-hi?



## **INTRODUCCIÓ A LA DINÀMICA DE MOVIMENT**

### **QUÈ TROBAREM EN AQUEST APARTAT?**

#### **BREU INTRODUCCIÓ:**

Parlar de la dinàmica del MIJAC és presentar tot el que trobareu en aquest material. El fet de parlar-ne breument és la necessitat que tenim de presentar també aquesta dinàmica als nous animadors del centre.

#### **ESQUEMA DEL MATERIAL APORTAT:**

##### **DINÀMIQUES:**

- o LA RdV
- o LA CAMPANYA

#### **PREGÀRIA:**

##### **AGRAÏMENT DE L'ANIMADOR**

Senyor Jesús,

Et dono gràcies per les experiències que he viscut i que ara enyoro.

Et dono gràcies de les experiències que he sentit  
i de la joia de conviure totalment enmig dels infants.

En ells he descobert la teva presència vora nostre.

Tu eres present en tots i cadascun d'ells:

en aquell tan alegre i que ens feia riure,  
en aquell que costava de comprendre,  
en aquell que perillava de fer-se mal,  
en aquell que tenia mal de cap...

Tu eres sempre present enmig nostre per mitjà d'ells.

Per mitjà dels seus jocs, dels seus cants, dels seus crits,  
de les seves paraules,

de les seves mans que buscaven protecció en les nostres,  
de les seves mirades, dels seus somnis...

Nosaltres, sense adonar-nos, érem responsables de Tu,  
t'haviem de cuidar...

Ho vàrem fer de la manera que millor vam saber.

Ens vam donar plenament a ells, i en ells, a Tu.

No et demano cap mena de recompensa per això.

En tinc prou de saber que havent fet un bé a ells, te l'he fet a Tu.



#### **BIBLIOGRAFIA RECOMANADA:**

- *L'originalitat del MIJAC*. Bcn. 1998.
- *El MIJAC. Una oportunitat per a actuar*. 1993.

## PRESENTACIÓ DE LA DINÀMICA DEL MIJAC

Per dur a terme el que és el MIJAC, tenim una manera de fer, un estil concret consistent, sobretot, en la RdV i el treball de la Campanya. Aquests mitjans ens ajuden a adonar-nos de la vida que es dona en les petites coses, a transformar el nostre medi i a rellegir el dia a dia a la llum de l'Evangelí. Tota aquesta dinàmica, perquè es tracta d'un moviment infantil, es duu a terme a través del joc.

Introduïrem aquests dos mitjans entenent que també en parlem més endavant.

### LA REVISIÓ DE VIDA:

La RdV no és més que un mètode per re-veure la vida per tal d'il·luminar-la amb l'Evangelí. Aquest mètode és l'eina de treball que fem servir als moviments d'Acció catòlica. La primera condició és estar atents a les petites o grans coses allà on som, als problemes que detectem, a les alegries que celebrem, al sofriment que palpem... tot això ens servirà per poder aportar a la RdV allò que és imprescindible per fer-la.

La RdV té tres moments: VEURE, JUTJAR i ACTUAR. Havent viscut, observat, analitzat i reflexionat una acció a la llum de l'Evangelí, l'animador serà capaç d'acompanyar la vida dels infants amb una dimensió més definida cap a l'opció militant.



### CAMPANYA PER QUÈ?<sup>10</sup>

Treballar la Campanya suposa un gran repte per nosaltres. La seva importància rau en que és el mitjà que el Moviment utilitza per dur a terme les prioritats del curs tot partint de les accions preses el curs anterior i de la realitat dels infants dels nostres grups.

#### CAMPANYA, UN MITJÀ ESTRUCTURAT

Tota campanya pretén:

- Viure intensament les prioritats pensades
- Viure la dimensió de Moviment.
- Sistematitzar i organitzar els objectius i la vida del grup en clau d'acció.
- Arribar a d'altres infants fora del Moviment.

També suposa:

---

<sup>10</sup> MIJAC BARCELONA. CAMPANYA DIOCESANA. CURS 1991/92

- Una anàlisi prèvia que porti a accions transformadores.
- Que tots els qui formen el Moviment, estem implicats (consiliaris, iniciadors, animadors i xavals).
- Una metodologia concreta, que ara parlarem.

### CAMPANYA, UN MITJÀ PRIVILEGIAT

Com tot moviment les nostres accions es basen en les nostres conviccions. Les conviccions del MIJAC es basen en l'afirmació que els infants actuen entre ells i són autors del seu propi desenrotllament, però també que inclús "iniciem el camí" als adults, o prenen part activa en l'acció transformadora dels adults. Considerar doncs, els infants com a primers agents de l'evangelització del seu món infantil. I la Campanya ens és l'eina més útil que tenim.

### **CAMPANYA, COM?**

Tota Campanya per ser possible i avaluable ha de tenir aquestes característiques concretes:

- Conèixer la realitat de la que partim: realitat infantil, realitat d'Església, realitat de moviment evangelitzador, realitat del Centre.
- Ser conscients de les prioritats del curs.
- Ser conscients dels objectius a aconseguir.
- Ser conscients de l'acció dels infants i l'acompanyament dels animadors.
- Ser conscients dels passos concrets a seguir.
- Ser conscients dels terminis que ens marquem.

### CAMPANYA, UN MITJÀ AVALUABLE

Quan apliquem aquests esquemes hem de tenir ben clar aquests elements propis a la Campanya:

- Qui: el subjecte que volem posar en marxa;
- El què: què pretenem aconseguir;
- Com: els mitjans i eines, activitats...
- A qui: aquells als que es val arribar.

Per anar analitzant cada pas d'aquesta acció se segueix el mètode de La RdV a dos nivells: dins l'equip d'animadors i al grup de xavals. Amb això pretenem fer:

- Una exploració de l'àmbit segons el lema de la Campanya.
- Veure: conèixer la nostra realitat i grup; fer l'anàlisi; influir en el medi i treure les primeres dades.
- Jutjar: reflexionar sobre el que s'ha vist, trobat, analitzat i fet en la primera etapa.
- Celebració: extreure de les situacions vistes i reflexionades els valors del Regne i la postura de Jesús, per veure quins elements d'esperança ens donen.
- Acció: tornar sobre la realitat i actuar en conseqüència al que s'ha vist reflexionat i celebrat.

La Campanya no està en funció dels fruits aconseguits, sinó del procés treballat, el POSAR-SE EN MOVIMENT. Després ja parlarem de com s'avalua la Campanya.

## CAMPANYA, UN MITJÀ PROGRAMAT

La Campanya ha de tenir una programació englobadora i un itinerari determinat a seguir a nivell diocesà. Això suposa que:

- Tota la programació dels grups passa per la Campanya (la Campanya ha d'englobar totes les altres accions i activitats programades).
- La Campanya és una dinàmica i com a tal té un principi, moments d'acció, de reflexió de celebració i un final.
- És una acció que surt fora del grup i que ens posa en moviment.
- És l'acció que enguany centra tetes les prioritats i objectius marcats.
- Tots els grups han de tenir consciència de participar de l'acció del Moviment (la Campanya).
- Cal marcar a nivell diocesà els passos a seguir i potenciar les accions i celebracions conjuntes.
- La Trobada Diocesana és el final festiu de la Campanya.

## CAMPANYA, UN MITJA DIOCESÀ

Tot el que acabem de dic demana un seguiment des de la Diòcesi que vetlli el següent:

- Marcar ben clarament els objectius plantejats: en relació amb les prioritats C/B i diocesanes, concrets i avaluable.
- Plantejar clarament què es demana a infants i animadors
- Proposar el treball per militants i per iniciands.
- Proposar un mitjà comú, amb unes dates concretes.
- Proposar un calendari per marcar els passos a seguir.
- Passar material i textos que il·luminin el procés.
- Promoure un temps per l'actuar, dintre del qual hi entri la Trobada Diocesana.



## **CAMPANYA, L'EINA DEL MOVIMENT**

*«Pertànyer a un moviment, ajuda a la visió d'una església comunitària, celebrativa i corresponsable; a donar importància a l'evangelització en un medi secularitzat; a fer un replantejament de la fe i dels seus continguts; a la sinceritat i canvi interior per mitjà de la RdV; a una anàlisi més encertada de la societat. i de l'església; a un compromís amb els homes en la lluita per una societat més justa, tot aportant-li el missatge alliberador del Crist.*

*»En els moviments d'infants la finalitat serà ajudar-los a ser ells mateixos els qui facin arribar la seva opinió a l'església i a la societat. Els valors evangèlics que el moviment els presentí han d'ajudar-los a descobrir Déu. Hom desitja que els infants tinguin una capacitat d'anàlisi i alhora de transformar el que els envolta amb una actitud oberta, crítica i activa.»*

(De l'Assemblea Diocesana de Barcelona, 1981, Els Moviments evangelitzadors, núm. 4 i 7].

La Campanya s'emmarca dins d'aquesta dinàmica i és el mitjà que concreta, emmarca i condueix l'acció del Moviment. És per això que la Campanya es llença a nivell diocesà i es treballa, s'acompanya i en té valor a nivell diocesà.



## **INTRODUCCIÓ A LES CONVICCIONS DEL MIJAC**

### **QUÈ TROBAREM EN AQUEST APARTAT?**

#### **BREU INTRODUCCIÓ:**

El MIJAC es defineix per les seves Conviccions. Són set però cada una s'ha d'entendre com una peça necessària per formar el conjunt, i les set fan possible això que en diem Moviment evangelitzador dels infants. És el més característic del MIJAC, les Benaurances del Moviment. Mai les podem oblidar i cal amarar-se sempre del seu esperit.

#### **ESQUEMA DEL MATERIAL APORTAT:**

- REFLEXIÓ: LES CONVICCIONS DEL MIJAC
- RdV SOBRE LES CONVICCIONS

#### **PREGÀRIA:**

##### **FER-SE PETIT**

A vegades diem:

"És molt cansat estar amb la mainada."

És cert. I després afegim:

"perquè cal posar-se al seu nivell, ajupir-se, corbar-se, fer-se petit."

En això ens equivoquem.

No és pas això el que cansa més.

És, sobretot, el fet d'haver-se d'elevat fins a l'alçada dels sentiments dels infants. Haver de tenir molta cura per a no ferir-los.

Ser capaços d'estimar-los tal com són, de creure'ns que són persones i de posar-nos al seu servei.

Veure en ells el rostre de Crist i ser capaços de tractar-los com si fossin Déu mateix.

Això és el que més cansa...

perquè sovint ens falla la fe en els infants.

Ajuda'ns, Senyor, a fer-nos petits com els infants per ser capaços de donar-nos plenament als altres, però sobretot, als infants.



#### **BIBLIOGRAFIA RECOMANADA:**

- *L'animador que volem*. MIJAC, 1984.

## **LES CONVICCIONS DEL MIJAC**

### **PREÀMBUL**

Presentar un Moviment d'una manera clara, concisa i sense ambigüitats, resulta sempre difícil, perquè tot Moviment suposa un estil de vida basat en unes opcions comunes viscudes en una dinàmica militant. Aquest estil de vida -afrontat críticament i amb responsabilitat- ens fa viure una tensió entre el que es voldria aconseguir i el que podem fer. Tots dos aspectes són reals i necessaris:

- El primer estimula, ajuda a veure cap on anem permet de revisar i de valorar per a situar-se, i possibilita l'acció concertada de cara a una eficàcia.
- El segon evita de caure en utopies que cremen, ens fa més oberts i comprensius davant de la realitat i facilita l'avenç en comú respectant ambients, situacions i punts de pertinença diversos.

Aquesta tensió es dona, per tant, en el MIJAC i s'ha palpat a l'hora d'elaborar les seves conviccions. Creiem que només es poden interpretar correctament acceptant aquesta doble dimensió. No són estatuts, sinó constatacions reals que formulen com a punts de referència fonamentals com a objectius a assolir i viure dia rera dia.

Així doncs, considerem que el MIJAC existeix en els grups en els quals els nois i noies ja els han experimentats i en són conscients com en aquells grups que es mouen en aquesta direcció ajudats per un equip d'animadors que les han fetes seves.

### **CONVICCIIONS**

#### **1.- PROTAGONISME**

És un Moviment dels infants i dels preadolescents que tendeix cap a un veritable protagonisme d'ells mateixos en la marxa del seu Moviment.

- Per tant no és un Moviment de joves que organitza coses per al temps lliure dels nens i nenes.
- Aprofita normalment estones lliures per a reunir-se, però l'esperit del Moviment procuren viure'l en tots els marcs de la seva vida: família, escola, amics, barri o poble, llocs de diversió, temps lliure, Comunitats, llocs de treball...

#### **2.- ARRELAMENT**

És un Moviment arrelat a la realitat que l'envolta.

- Per això ha de ser fidel als diversos ambients en que es mou a la seva realitat de Catalunya.

#### **3.- ACCIÓ TRANSFORMADORA**

És un Moviment d'acció transformadora que suposa una anàlisi prèvia de la realitat.

- El Moviment vol potenciar les iniciatives dels nois i noies encaminades a actuar en el seu ambient, i a actuar-hi per a transformar-lo.
- Aquesta acció implica els altres nens i nenes i adults i suposa una anàlisi prèvia que els facilita la descoberta de la realitat que volen transformar.

#### **4.- OPCIO EDUCATIVA**

El Moviment és educatiu perquè possibilita créixer i auto educar-se globalment com a persones, mitjançant la dinàmica descoberta-reflexió-acció transformadora.

Perquè sigui educativa, l'acció dels nens i nenes ha d'estar acompanyada a la reflexió i els ha de dur de nou cap a l'acció:

- Una acció dirigida a ells mateixos, fent-los capaços de canviar i créixer (conversió).
- I una acció dirigida també cap els altres i al seu ambient (transformació de la realitat).

#### **5.- OPCIO EVANGELITZADORA**

És un Moviment evangelitzador perquè vol fer realitat comunitàriament el projecte d'home nou i de món nou anunciat i viscut per Jesucrist, i és per això que és Moviment d'Església.

- És Evangelitzador en la mesura que els nois i noies s'esforcen per descobrir, viure i estendre els valors del Regne de Déu.
- I és Moviment d'Església perquè, com l'Església, procura de ser cada vegada més la comunitat de creients en Jesucrist que descobreix en el món els valors del Regne de Déu i s'esforça en viure'ls estendre.

#### **6.- OPCIO PELS POBRES**

El Moviment fa una opció preferent pels febles, pels dominats, pels marginats, d'acord amb les directrius de l'Evangeli i de l'Església, ja que el projecte d'home nou i de món nou no és viable en el model de societat dominada per l'egoisme.

- El Moviment, amb l'Evangeli de Jesucrist als dits no pot excloure a ningú, però tampoc no pot ser neutral.
- El Moviment s'obre a tothom i vol ajudar tothom. Però per servir realment tothom cal fer una opció clara pels més febles i dominats que veuen els seus interessos injustament subjugats als de minories dominants. I això per dues raons:
  - o Perquè (si tenim en compte que la nostra feina és l'extensió del Regne de Déu), en el Regne només hi tenim cabuda si vivim les benaurances de l'Evangeli.
  - o Perquè (si tenim en compte que evangelitzar és bàsicament, viure i estendre els valors del Regne de Déu). Aquests valors no neixen en una realitat assecada radicalment per l'egoisme.

Per tot això el Moviment vol dirigir-se preferentment als nois i noies amb menys possibilitats educatives dels diversos ambients.

#### **7.- L'ANIMADOR: AMIC I TESTIMONI**

L'animador del Moviment, en relació als nens i nenes del seu grup, és un amic i un testimoni. Acompanya als nens nenes del seu grup:

- Ajudant-los a expressar-se i a trobar el seu paper.
- Animant-los i recolzant-los en les seves accions personals i de grup.

- Essent davant d'ells un testimoni de persona crítica i compromesa amb els altres en la construcció d'una realitat nova segons l'Evangeli de Jesucrist.

### **RdV SOBRE LES CONVICCIIONS:**

#### VEURE:

- Què significa per a tu tenir conviccions?
- En el meu procés de maduresa personal, trobo necessari plantejar-me unes conviccions tant a nivell personal com cristià?
- Per què el MIJAC s'ha plantejat aquestes Conviccions i no de diferents?

#### JUTJAR: MT 16, 24-26

- A què ens convida Jesús? Estic disposat a assumir el que significa seguir-lo en el MIJAC?
- Entenc què significa cada una de les Conviccions? Quines dificultats i dubtes em plantegen?

#### ACTUAR:

- Compromisos concrets que prenc per posar en pràctica (algun aspecte concret a partir del que ha sortit sobre) les Conviccions.

**i com a animadors, volem:**

**1.- AJUDAR ALS INFANTS A ADONAR-SE DE LES ACTITUDS QUE PRENEN, A PENSAR-HI, I A MILLORAR LA SEVA VIDA (I PER TANT LA DEL GRUP).**



**2.- AJUDAR ALS INFANTS A DESCOBRIR LA REALITAT QUE ELS ENVOLTA, A REFLEXIONAR-LA, I A ACTUAR-HI PER TRANSFORMAR-LA.**



**AIXÍ, DONCS, ELS *jocs*, LES *sortides*, LES *manualitats*,... TENEN SENTIT, QUAN FORMEN PART D'ALGUN D'AQUESTS TRES PASSOS, QUAN SÓN ... LLOC ON APAREIXEN UNES ACTITUDS, ... ELEMENT QUE ENS SERVEIX PER A INICIAR UNA REFLEXIÓ, ... MITJA PER A OBRIR ELS ULLS A LA REALTAT, ... COMPONENT DE L'ACCIÓ TRANSFORMADORA QUE FEM,**

## **APROFUNDIMENT 7ª CONVICCIÓ: L'ANIMADOR, AMIC I TESTIMONI**

### **QUÈ TROBAREM EN AQUEST APARTAT?**

#### **BREU INTRODUCCIÓ:**

El Moviment necessita dels animadors, però aquests no són els protagonistes del MIJAC, sinó els qui acompanyen els veritables protagonistes, que no són altres que els infants. Per portar a terme aquesta tasca cal partir d'una experiència militant com a persona, ser educadors i fer el seguiment als nanos, tot això des d'un profund amor fonamentat en la persona de Jesús. És el que diem amb dues paraules: ser *amic i testimoni*.

#### **ESQUEMA DEL MATERIAL APORTAT:**

##### **REFLEXIONS I TESTIMONIS:**

- o L'ANIMADOR, AMIC I TESTIMONI
- o L'OPCIÓ ÉS UNA MISSIÓ

##### **RdV SOBRE L'OPCIÓ**

#### **PREGÀRIA:**

##### **EL MIJAC ÉS...**

El MIJAC és una oportunitat, aprofita-la.  
El MIJAC és joia, disfruta-hi.  
El MIJAC és un somni, fes-lo realitat.  
El MIJAC és un repte, enfrontat-hi.  
El MIJAC és un deure, compleix-lo.  
El MIJAC és un joc, juga'l.  
El MIJAC és petit, mima'l.  
El MIJAC és un tresor, conserva'l.  
El MIJAC és amor, gaudeix-ne.  
El MIJAC és un misteri, desvetlla'l.  
El MIJAC és compromís, arrisca't.  
El MIJAC és un himne, canta'l.  
El MIJAC és un combat, accepta'l.  
El MIJAC és una aventura, posa-ho en marxa.  
El MIJAC és una bona nova, interioritza'l.  
El MIJAC és El MIJAC, defensa'l.

#### **BIBLIOGRAFIA RECOMANADA:**

- DOC.



## L'ANIMADOR, AMIC I TESTIMONI

L'animador és AMIC en la mesura que és una persona propera als infants, capaç d'entendre'ls, que inspira confiança... i és TESTIMONI en la mesura que intenta viure aquells VALORS que desitja ajudar a descobrir als infants.

Per ser AMIC I TESTIMONI davant els infants, l'animador del MIJAC ha de viure una sèrie de VALORS:

1. L'AMOR DAVANT DE L'EGOISME: Ha d'anar a donar, més que a rebre, ha de voler ser animador més per a educar els infants que per a passar-s'ho bé ell.
2. EL SENTIT COMUNITARI DAVANT L'INDIVIDUALISME: cadascú ha de portar la seva part al treball comú de l'equip d'animadors; no escapolar-se de les feines per a preocupar-se només d'un mateix.
3. LES RELACIONS D'AMISTAT EN LLOC DE LES DE COMPETÈNCIA: Els animadors del MIJAC han de formar un grup d'amics; els recels, les gelosies, els enfrontaments, les crítiques amagades. . etc destrueixen el treball d'equip i impedeixen una bona tema de cara als infants.
4. COMPARTIR EN LLOC DE "TENIR": Posar les qualitats i les coses pròpies al servei del moviment i dels altres animadors.
5. EL SERVEI EN LLOC DEL PODER: L'animador del MIJAC té una responsabilitat davant dels infants. Per tant, una certa autoritat. Però no es pot usar com un poder sobre els altres, per utilitzar-los, rebaixar-los. En canvi, ha de ser un servei: que vol dir buscar el bé dels altres, sense aprofitar-se'n.
6. EL COMPROMÍS. EN LLOC DE LA COMODITAT: Comprometre's vol dir ser responsable d'una feina de tots, i ser-hi constant. Val més fer menys coses amb continuïtat, que fer-ne moltes de cop i després deixar-ho.
7. LA SOLIDARITAT. EN LLOC DE L'ORGULL I EL TANCAMENT: Tancar-se en les pròpies opinions i maneres de veure, sense escoltar i tenir en compte les dels altres, ens fa inútils per un treball educatiu que necessita de les aportacions i solidaritat de tots.
8. LA PARTICIPACIÓ EN LLOC DE LA PASSIVITAT: Participar és el contrari de ser passius. El treball amb els infants demana tenir iniciatives, idees, creativitat, no parar mal de buscar coses noves.
9. LA PAU EN LLOC DE LA VIOLÈNCIA: Tots portem dins molta agressivitat. Si l'animador no supera aquesta agressivitat que crea un clima de violència, no pot comunicar als infants la confiança que necessiten per a desenrotllar-se.
10. LA RECONCILIACIÓ I EL PERDÓ EN LLOC DEL RESSENTIMENT I L'OBLIT: L'animador i l'equip d'animadors han de donar testimoni de superació de les divisions i enfrontaments amb una actitud de reconciliada i de perdó. Només així es pot fer una tasca llarga i fructífera al MIJAC.

Tots aquests valors l'animador els ha de viure no sols al Moviment, sinó sempre (a l'estudi, treball, família, grup d'amics...). Només així canviarà la seva persona, i el món que l'envolta. Voler viure aquests valors ja és fer una certa opció de fe, perquè aquests valors coincideixen bàsicament amb els valors de Jesucrist. Però és necessari que aquesta opció vagi madurant, amb un coneixement cada vegada millor de Jesucrist i sentint-se membre de l'Església.

## L'OPCIÓ ÉS UNA MISSIÓ, UN SERVEI, PRES LLIUREMENT<sup>11</sup>

"... Senyor, ens havies pogut oferir un món acabat,  
on no hi hagués res per cercar o trobar,  
amb les ciutats enllestides i amb ponts tirats sobre rius dominats,  
els pisos construïts i carreteres traçades sobre muntanyes rebaixades  
amb fàbriques-paradís d'obriers ben dòcils,  
amb plans d'aplicació sense un sol error.  
Però som homes, alçats i lliures i constructors del món.

Gràcies, Senyor!  
perquè no has volgut fer-nos executors sense ànima  
d'ordres baixades del cel,  
sinó responsables de l'univers,  
creadors orgullosos sota el teu esguard de Pare..."

M. QUOIST, Paraules d'Amor

Gràcies, Senyor, pels moments que hem acompanyat els infants duent les brides de la seva llibertat (tot i que no ha estat fàcil).  
Gràcies per poder compartir amb ells les seves vivències, inquietuds, pors, alegries, accions...  
Gràcies per poder créixer amb ells, per ajudar-nos a trobar el camí per arribar als seus cors i construir plegats el teu Regne des d'allò que són i som, viuen i vivim.  
Gràcies, Senyor, per acompanyar-nos en tots aquests moments.

Jesús, poc abans de morir i ressuscitar, quan estava assegut a taula amb els seus amics celebrant la Pasqua, els preguntà:  
"Qui és més important, el qui seu a taula o el criat que serveix? Oi que ho és el qui seu a taula?  
Doncs jo em comporto entre vosaltres com el qui serveix".  
I després d'haver-los dit això, els va prometre:  
"Vosaltres menjareu i beureu a taula amb mi en el meu regne".

És a dir, si feu com ell, si estimeu com ell, si serviu com ell, segur que participareu en la seva taula, en la seva festa, en la festa del món nou, on ningú no estarà trist, ni sol, ni avorrit, sinó content i feliç.

Comencem aquest curs amb aquestes disposicions. Cal que fem memòria de quatre coses que em semblen importants a l'hora d'iniciar el nostre treball d'animadors en el MIJAC en aquest curs que ha començat.

### 1. L'ANIMADOR ENVIAT PER FER TASCA EDUCATIVA I EVANGELITZADORA

Se sent cridat a una missió; no fem d'animadors com una obligació, o perquè tenim un temps lliure per omplir, o perquè ens agraden els infants, sinó que descobrim en tot això una crida de Déu. I fent cas a aquesta crida participem de la missió de l'Església d'anunciar i de fer present Jesucrist en el món dels infants, i de suscitar en ells les ganes de conèixer, seguir, viure i donar a conèixer a altres infants l'estil de viure de Jesús.

---

<sup>11</sup> Jornada d'iniciació feta al centre de Pomar. Curs 1999.

## 2. L'ANIMADOR ÉS AMIC I TESTIMONI PER ALS INFANTS

Els animadors vivim aquest procés educatiu i evangelitzador essent amics i testimonis. L'animador no dirigeix el grup d'infants, sinó que els acompanya com un amic més gran, i és per a ells un testimoni engrescador. És a dir:

Els ajudem a expressar-se i a trobar el seu paper dins el grup.

Som davant d'ells un testimoni de persona crítica i compromesa amb els altres en la construcció d'una vida nova segons l'evangeli de Jesús.

## 3. L'ANIMADOR S'ANIMA EN L'EQUIP D'ANIMADORS

Els animadors confiem en els infants i fem pregària a partir d'ells i de la seva vida i acció. Hem de fer l'esforç de veure, descobrir i analitzar la realitat dels nois i noies. I això ho hauríem de fer en l'equip d'animadors. Reflexionem plegats com som interpel·lats pel que viuen, fan i descobreixen els infants. Mirem plegats d'interpretar-ho des de l'experiència de Jesús i, gràcies a ell, hi descobrim Déu.

## 4. L'ANIMADOR ÉS EDUCADOR DES DE LA SEVA EXPERIÈNCIA MILITANT

Per a ser un testimoni engrescador per als infants, els animadors hem de ser cristians compromesos en el nostre ambient (barri, estudi, treball...) en la construcció d'una realitat nova. Pertànyer a un moviment de joves o adults pot ajudar a revisar i compartir tot el que vivim i fem. Dificilment ajudarem els infants a ser apòstols entre ells, si nosaltres no ho som al nostre nivell; difícilment farem revisió de vida amb els infants, si nosaltres no en fem; difícilment celebrarem la fe amb els infants, si nosaltres no la celebrem entre nosaltres.

Jesús, un dia que uns el seguien, els digué: "Què voleu?". I ells li respongueren: "On vius?". I els digué: "Seguiu-me". És una proposta a participar de la seva missió que després va recollir l'Església: anunciar-lo i fer-lo present en mig del món - del món dels infants -, i suscitar en ells les ganes de conèixer i seguir Jesús, de transformar el seu món en un món nou, habitable, digne, alegre i feliç.

## 5. PAUTES PER A LA RdV A L'EQUIP:

VEURE:

- Veiem la importància d'aquests quatre punts?
- Quines dificultats ens hi trobem?

JUTJAR:

- Llegim el text de Jn 1, 35-42:
- A què em convida Jesús?

ACTUAR:

- Què podem millorar o canviar (individualment i com a equip)?





## INTRODUCCIÓ A LA RdV

### QUÈ TROBAREM EN AQUEST APARTAT?

#### **BREU INTRODUCCIÓ:**

En els moviments d'Acció Catòlica es treballa amb una eina fonamental: la RdV. Es revisa la vida, però quina "vida"? doncs la vida de les persones. Al MIJAC partim de la vida i acció dels infants i de la vida i opció dels animadors. Tot això ho analitzem a la llum de l'Evangelí i en treiem compromisos concrets per anar avançant en la nostra militància cristiana.

#### **ESQUEMA DEL MATERIAL APORTAT:**

##### REFLEXIONS I TESTIMONIS:

- o EL PERQUÈ DE LA RdV?
- o RdV DEL CURS
- o RdV D'UNA CONVIVÈNCIA



#### **PREGÀRIA:**

##### QUEDA PROHIBIDO...

Queda prohibido llorar sin aprender,  
levantarte un día sin saber qué hacer,  
tener miedo a tus recuerdos.

Queda prohibido no sonreír a los problemas,  
no luchar por lo que quieres,  
abandonarlo todo por miedo,  
no convertir en realidad tus sueños.

Queda prohibido no demostrar tu amor,  
hacer que alguien pague tus dudas y mal humor.

Queda prohibido dejar a tus amigos,  
no intentar comprender lo que vivieron juntos,  
llamarles solo cuando los necesitas.

Queda prohibido no ser tú ante la gente,  
fingir ante las personas que no te importan,  
hacerte el gracioso con tal de que te recuerden,  
olvidar a toda la gente que te quiere.

Queda prohibido no hacer las cosas por ti mismo,  
no creer en Dios y hacer tu destino,

tener miedo a la vida y a sus compromisos,  
no vivir cada día como si fuera un último suspiro.

Queda prohibido echar a alguien de menos sin alegrarte,  
olvidar sus ojos, su risa...  
todo porque sus caminos han dejado de abrazarse,  
olvidar su pasado y pagarlo con su presente.

Queda prohibido no intentar comprender a las personas,  
pensar que sus vidas valen más que la tuya,  
no saber que cada uno tiene su camino y su dicha.

Queda prohibido no crear tu historia,  
dejar de dar las gracias a Dios por tu vida,  
no tener un momento para la gente que te necesita,  
no comprender que lo que la vida te da, también te lo quita.

Queda prohibido no buscar tu felicidad,  
no vivir tu vida con una actitud positiva,  
no pensar en que podemos ser mejores,  
no sentir que sin ti este mundo no sería igual.

Pablo Neruda

#### **BIBLIOGRAFIA RECOMANADA:**

- *Aplicació al MIJAC del Pla diocesà de prioritats per a l'Apostolat seglar.* Bcn, 1997.

## **PER QUÈ LA REVISIÓ DE VIDA?**

L'acció en el MIJAC és acció transformadora perquè porta a alliberar l'infant i canviar en el seu entorn allò que no s'ajusta a l'Evangelí. L'acció també porta als infants a: descobrir, reflexionar i transformar, que són els passos que es corresponen al VEURE, JUTJAR i ACTUAR del mètode de la revisió de vida que utilitzem tots els moviments d'Acció catòlica.

Fer RdV significa estar atents a la vida que viuen els infants; valorar el que fan; aprofundir-ne; contemplar el que viuen... tot això per dinamitzar, transformar i canviar allò que fan, tant a nivell personal com a grup.

### **QUÈ M'APORTA LA RdV?**

Descobrir el que passa amb la nostra capacitat crítica, amb el que transformem; el procés de maduració que fem i com tot això fa que les nostres accions vagin fent més humana aquesta societat i fan possible la unió amb els altres, amb la societat i amb Jesucrist.

Ens ajuda també a:

- Trobar el sentit al que fem;
- Deixar-nos interpel·lar en la nostra vida;
- Obrir-nos als altres;
- Deixar-nos qüestionar;
- I, sobretot, a descobrir a Jesucrist. A lligar la vida i l'acció amb l'estil de vida de Jesús:
  - o Jesucrist com a Amic i Testimoni: l'Evangelí.
  - o La RdV com a eina per crear l'estil de vida de Jesús.

### **PASSOS DE LA RdV:**

#### **VEURE:**

- o Un fet, una situació concreta, personal o de grup.
- o Deixar-se interpel·lar.
- o Veure com ens està afectant.
- o Prendre postura davant d'ell/a.
- o Buscar les causes: per què passa això?
- o Reflexionar sobre les seves conseqüències.
- o [Buscar fets paral·lels].

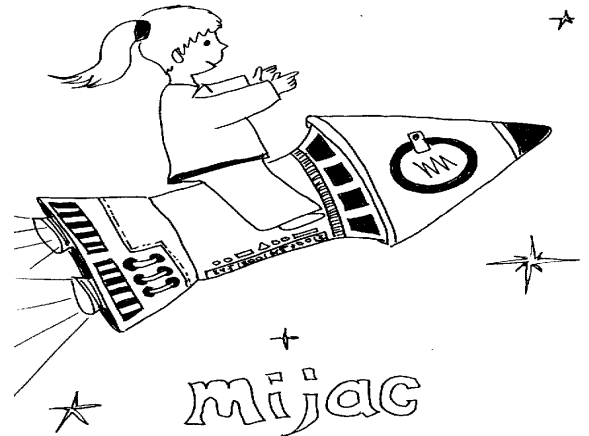
#### **JUTJAR:**

- o Contrastar el fet/situació amb l'Evangelí:
- o Què fa Jesús?

- Què em diu Jesús a través d'aquest fet?

**ACTUAR:**

- [Seguir la invitació per col·laborar en la construcció del Regne de Déu]
- Què volem fer i per què?
- Preparar l'acció.
- Prendre un compromís concret.
- Repartir responsabilitats.



**UN EXEMPLE CONCRET: RdV DEL CURS:**

**VEURE:**

- Com he compartit la vida i la marxa del meu grup a l'equip?
  - He preparat les reunions?
  - He assistit a les reunions?
  - He compartit de forma activa el que hem fet i viscut? I el seguiment fet als infants?
- Com ens hem recolzat i interpel·lat aquest curs?
  - Escolto el que diuen els altres?
  - Sóc capaç de reflexionar sobre el que em diu l'altre i de buscar respostes junts?
  - Com m'han interpel·lat els moments difícils pels que han passat alguns animadors?
- Què no hem fet i què hem fet de més a més?
  - He compartit com els infants estan coneixent Jesús? La meva experiència de fe?...
  - Sé recollir l'aportació dels altres i reflexionar-hi.
  - He fet tot el possible per acollir als nous animadors? He potenciat la vida de l'equip?
  - He compartit la vida dels equips diocesans?

**JUTJAR: Lc 10, 17-21:**

- Els deixebles tornen plens d'alegria pel que han vist i experimentat... I jo?
- He estat capaç de meravellar-me pel que he vist?
- He tingut present que quan fem MIJAC estem escrivint els nostres noms al cel?
- He donat gràcies per les petites coses dels infants, dels "anis", del Centre, del Moviment?

**ACTUAR:**

- Reptes que em plantejo per al proper curs.

## **RdV D'UNA CONVIVÈNCIA:**

### **VEURE:**

#### 1. PREPARACIÓ:

- **Material:** Com s'havien preparat? S'ha deixat tot per a l'últim dia? Ha hagut un responsable que coordinés tot el que es necessitava?
- **Jocs i activitats:** Com s'havien preparat? Qui havia estat amb ells? S'havia calculat el temps i el contingut dels jocs? Com els hem revisat nosaltres per tal d'assegurar que no quedessin pobres?
- **Responsabilitats:** Les portàvem preparades? Com ens hem "preparat" cadascú (tant els qui hem anat com els qui no) per a la sortida?

#### 2. ASSISTÈNCIA:

- Valorar realment la disponibilitat dels infants? Van pujar tots els que realment podien pujar? Hem trucat a tots els pares? És efectiva una reunió de pares prèvia a cada sortida? Cal posar un dia entre setmana per pagar-la?

#### 3. ACTIVITATS:

- S'ha fet un horari marc?
- Han estat originals? Han omplert tot el temps amb què es comptava?

#### 4. ACTITUD DELS INFANTS:

- Per què creiem que ha estat tan estressant? Qui ha destacat més i per què? Com hauríem de parlar amb ells?

#### 5. ACTITUD DELS ANIMADORS:

- Com hem estat? Hem respost al que s'esperava de nosaltres? Hem assumit les nostres responsabilitats? Hem estat capaços de superar el ritme personal per "ser-hi" plenament a la sortida? Hem fet equip?

#### 6. ALTRES:

- Com som capaços de respondre als imprevistos?
- Val la pena fer sortides de dos dies?

### **JUTJAR:**

- Fem el jutjar a partir del text de Lc 13, 6-9:
- Què vol dir Jesús amb aquesta paràbola?
- Com i en què m'interpel·la Jesús?

### **ACTUAR:**

- A partir de tot això, quins nous reptes hem de ser capaços d'assumir per avançar?

## **INTRODUCCIÓ ALS EdE**

### **QUÈ TROBAREM EN AQUEST APARTAT?**

#### **BREU INTRODUCCIÓ:**

Iniciar-se en qualsevol camp de la vida vol dir introduir-se en un món més o menys nou. Aprendre. Mirar-se les coses i les persones des d'una manera diferent. Hem d'aprendre a resituar-nos, de cara als infants mateixos i de cara als adults. I això només ho podem copsar a través de la Paraula de Déu, ficant-nos-hi i deixant que ella ens parli a nosaltres, fins que ens arribem a identificar amb Ella. Això ens demana una constant conversió i diàleg amb Déu.

#### **ESQUEMA DEL MATERIAL APORTAT:**

##### **REFLEXIONS:**

- o QUÈ ÉS UN EdE?
- o PAUTES PER FER UN EdE

##### **DOS EXEMPLES D'EdE:**

- o Jn 2, 1-11 i Mt 8, 1-17



#### **PREGÀRIA:**

##### **EL PARE NOSTRE**

No diguis Pare si cada dia no et comportes com un fill.

No diguis nostre si només penses en tu.

No diguis que estàs en el cel si tan sols penses en les coses terrenals.

No diguis santificat sigui el teu nom si l'invoques amb els llavis

però el teu cor està allunyat d'Ell.

No diguis vingui el teu regne si no el veus entre els infants del grup.

No diguis facis la teva voluntat si no ets capaç d'acceptar-la sempre.

No diguis el pa nostre de cada dia si no et preocupes pel qui et necessiten al teu voltant.

No diguis perdona les nostres culpes si guardes rancúnia als teus germans.

No diguis no ens deixis caure en la temptació si no vols transformar la teva vida.

No diguis lliura'ns del mal si no fas una opció pels més pobres.

No diguis amén si no has pres seriosament les paraules de Jesús,

per viure-les enlloc de repetir-les.

#### **BIBLIOGRAFIA RECOMANADA:**

- ESCOLA D'INICIADORS, *El repte de la iniciació al MIJAC*. Barcelona, 1998.
- ESCOLA D'INICIADORS, *La figura de l'iniciador al MIJAC*. Barcelona, 1999.

## QUÈ ÉS UN ESTUDI D'EVANGELI?

L'**Estudi d'Evangelí** és un element important en la vertebració de la personalitat cristiana de tots els qui formem el MIJAC i, en general, de tots els Moviments Especialitzats d'Acció Catòlica.

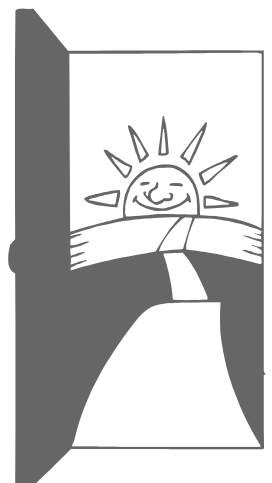
Aquesta eina, però, no és un invent d'ara. Ja al començament del s. XII se'ns parla de la "lectio divina" que comprèn cinc passos fonamentals:

- o La lectura del text: "què diu el text en ell mateix?"
- o La meditació del text: "què em diu el text a mi?"
- o L'oració: "què li dic jo al Senyor que em parla en el text?"
- o La contemplació: "quin do m'és donat en el text?"
- o L'acció: "quin fruit de vida em mou a donar?"

Els estudis d'Evangelí que us oferim han sorgit del dia a dia del MIJAC. Uns obeeixen al jutjar de la campanya i altres a reunions, valoracions i trobades d'infants, animadors, consiliaris i iniciadors. No tots estan ben acabats, però hem cregut que valia la pena incloure'ls i que uns altres poden acabar-los.

## PAUTES PER A UN ESTUDI D'EVANGELI:

- Prendre un temps de silenci.
- Llegir el text [per comprendre-ho millor, llegir el context].
- Mirar i escoltar les persones de l'escena bíblica, especialment a Jesús [o a aquell que parla en nom de Déu als textos de l'AT, cartes apostòliques...].
- Què és el que em diu Jesús [Déu] en aquest aconteixement?
- Què és el que Jesús [Déu] em fa descobrir de la seva persona? De Déu-Pare? Dels altres?...
- Com tot això il·lumina avui la meua vida?
- Què em demana? [Actitud d'acolliment i de simplicitat]
- Què vol fer-me conèixer o comprendre?
- Deixar-se conduir pel Jesús [per Déu Pare] en la pau.
- No tenir por de quedar-se *contemplant* una paraula, una frase...
- Preguntar-se:
  - o Què és el que Jesús [Déu] em vol dir?
  - o Què em vol fer descobrir en l'avui de la meua vida?
- Actitud oberta de disponibilitat.
- Deixar que l'Esperit parli en mi.
- No posar-hi obstacles.



## EdE SOBRE Jn 2, 1-11 (LES BODES DE CANÀ):

Les pautes per “contemplar” el text i deixar que ens parli serien les següents:

**1- Actitud de predisposició:** m’he de centrar i he de voler que Déu em digui alguna cosa a través del text. Compte! és una decisió personal i cal crear un ambient adient que t’ajudi.

Busca un lloc on et trobis a gust, en silenci...

**2- Llegir el text:** amb calma i entenent-lo.

Encara que et soni, llegeix-lo com si fos la primera vegada. Atura’t en tots els detalls!

Al tercer dia... en el moment idoni. Després de què? De convocar els deixebles i donar-se a conèixer. Jesús també s’hi trobava (o sigui que havien convidat a la seva mare i a ell com a fill seu).

Quan tot acaba, diu Joan: i així es va manifestar la seva glòria (com? Obeint la seva mare, fent el bé i sense fer soroll, doncs ningú se n’adona)...

**3- Què diu o què fa Jesús en el text o en l’escena llegida? I els altres personatges?**

Jesús: en un principi no se n’adona dels detalls: és principiant. Es fa el despistat. Actua amb naturalitat i confiança, la que li ve de la seva mare (Maria).

Maria: pren la iniciativa. Ensenya a Jesús a fixar-se en els detalls. Coneix el seu fill... Sap com actuar: familiarment, sense cridar l’atenció; ella no és la protagonista...

Els deixebles: van creure en Jesús (només veient com actua) no diuen res. Al testimoni no li calen gaires paraules...

**4- Què em demana a mi Déu a través d’aquest text?**

Que estigui atent als petits detalls de cada dia.

Que sàpiga escoltar la veu de Déu el qual em parla a través de les persones i que em convida a l’acció.

Que actuï amb confiança (la força em ve de Déu).

Que sàpiga qui són els principals protagonistes de l’acció.

No actuar “de cara a la galeria”, sinó discretament.

Que tothom vegi la mà de Déu al final de l’acció...





## **EdE SOBRE Mt 8, 1-17:**

### FITXEM-NOS EN EL TEXT:

Mateu ens presenta un Jesús en "acció", és a dir, posant en pràctica les paraules del Regne que ell mateix acaba de dir al "sermó de la muntanya". Així trobem que el primer benaurat és un leprós, el qual li prega humilment ser guarit i Jesús després de guarir-lo l'envia al sacerdot per complir amb els ritus de purificació establerts. Després s'apropa un centurió. Un centurió! Un enemic dels jueus, un pagà! I també amb aquest Jesús està disposat a fer el que li demana. Però el centurió (de qui no es diu el nom...) ens torna a sorprendre per la humilitat i seguretat de les seves paraules, les quals ocasionen en Jesús una lloança a la seva fe. Per últim la tercera benaurada és la sogra de Pere. Una dona. L'escena és breu, senzilla i amorosa. Fitxem-nos que és la única dels tres que se'ns diu què fa després que Jesús actuï a favor seu... I la seva resposta és servir a Jesús!

### ELS PERSONATGES QUE APAREIXEN:

- Un leprós s'apropa a Jesús conscient de la seva malaltia i li demana que el guareixi...
  - o Nosaltres som conscients de les nostres malalties?
  - o Som capaços de demanar a Déu que ens curi?
  - o Tenim la paciència d'acceptar el "procés normal" de les coses i no cremar etapes?
- El centurió: Jesús lloa la seva fe perquè és admirable...
  - o I la nostra?
  - o Realment el nostre fonament és Crist?
  - o Creiem que Jesús ens pot ajudar?
- La sogra de Pere és malalta. Jesús la cura i de seguida es posa a servir...
  - o Nosaltres fem el mateix quan ens trobem malament?
  - o Com ens sentim després d'haver passat una crisi o un mal moment?
  - o Veiem el servei als altres com una acció de gràcies a Déu?
- En sentir el que Jesús ha fet, molta gent porta a Jesús els malalts...
  - o Portem nosaltres les nostres "malalties" davant Jesús?
  - o Som capaços de "fer-nos nostres" les debilitats dels altres (sobretot dels infants)?
  - o Estem disposats a fer una opció cristiana i militant?

### QUÈ DESTACARIES DEL TEXT?

### AMB QUIN PERSONATGE DEL TEXT M'IDENTIFICO MÉS? PER QUÈ?

### QUÈ PUC EXTREURE DE CARA A LA MEVA REALITAT?

### QUINS REPTES EM PLANTEJO A PARTIR DEL QUE HE DESCOBERT?

## **APROFUNDIMENT 1ª CONVICCIÓ: PROTAGONISME DE L'INFANT**

### **QUÈ TROBAREM EN AQUEST APARTAT?**

#### **BREU INTRODUCCIÓ:**

Perquè el MIJAC creu en l'infant, aquest n'és l'autèntic protagonista i el Moviment vol ser una oportunitat per a actuar des de la seva vida i en el seu medi. Els animadors tenim una gran responsabilitat: creure en l'infant i donar-li el protagonisme. Més encara: aprendre d'ells i descobrir el Regne de Déu enmig d'ells.

#### **ESQUEMA DEL MATERIAL APORTAT:**

### **TALLER SOBRE EL PROTAGONISME DELS INFANTS**

#### **PREGÀRIA:**

#### **LA MAINADA**

Si jo parlés un llenguatge atractiu per a la mainada,  
si les meves paraules els engresquessin,  
però no els estimés,  
seria fals amb mi mateix i amb ells.

Si tingués el do de la simpatia,  
i trobés mil maneres de fer-los feliços,  
però no els estimés,  
no em serviria de res.

Si els repartís totes les meves coses,  
però no els estimés,  
em trobaria més buit que mai.

Començo a estimar la mainada  
quan no els considero inferiors;  
quan no busco el meu profit ni el meu prestigi;  
quan no els vull fer iguals a mi;  
quan no sóc un obstacle perquè puguin viure com a infants.

Els començo a estimar  
en la mesura que sé descobrir i valorar les seves qualitats;  
en la mesura que, sense amagar-los els entrebancs de la vida,  
els faig descobrir tot el que hi ha de bo;  
en la mesura que descobreixo en ells el veritable rostre de Déu.



#### **BIBLIOGRAFIA RECOMANADA:**

- *PMI*. MIJAC, 1993.

## TALLER: PROTAGONISME DE L'INFANT

### 1ª PART:

Després d'una breu introducció se'ls passarà el vídeo gravat a un centre del MIJAC i se'ls passarà el següent qüestionari per contestar als grups. Després del temps marcat es fa la posada en comú.

#### QÜESTIONARI PER ALS GRUPS

- 0- A partir de la realitat dels vostres centres: en què consisteix el protagonisme dels infants?
- 1- Protagonisme vol dir "fer el que vulguin"? En els vostres centres fins a on arriba aquest protagonisme? Es té en compte en els tres passos de l'activitat (programació, realització i valoració)?
- 2- Protagonisme vol dir "que l'animador no ha d'intervenir en res"? Com acompanyeu en els vostres centres el protagonisme dels infants? Què ens demana el protagonisme als animadors?
- 3- A partir de la realitat dels vostres centres: què no és o què no ha de ser el protagonisme dels infants?

### 2ª PART: EXPOSICIÓ DE L'INICIADOR

#### 1- QUÈ ENTÉN EL MIJAC PER PROTAGONISME?

##### DES DE LES CONVICCIONS

El protagonisme és la primera de les Conviccions del MIJAC i diu que el Moviment és dels infants i preadolescents que el formen i pretén que aquests siguin protagonistes en la marxa del seu propi Moviment des del grup fins a la diòcesi i Catalunya i les Illes.

Aquesta Convicció, però, **no té sentit si en parlem d'una manera aïllada**, ja que el protagonisme està estretament relacionat amb les altres Conviccions i és en la vivència i implicació de les altres Conviccions que el protagonisme té veritable sentit:

**Arrelament** (arrelament a la realitat): és un moviment arrelat a la realitat que l'envolta.

**Acció transformadora** (que transforma la realitat): és un moviment d'acció transformadora que suposa una anàlisi prèvia de la realitat.

**Opció educativa** (que educa al propi infant i el seu entorn, incloent els animadors): és un moviment, perquè possibilita créixer i autoeducar-se globalment com a persones.

**Opció pels pobres** (vol donar esperança a aquelles realitats personals i col·lectives més pobres): és un moviment que, seguint les directrius de l'Evangeli, fa opció per aquells que ningú té en compte.

**Opció evangelitzadora** (que vol fer present el Regne de Déu aquí i ara): és un moviment evangelitzador perquè vol fer realitat comunitàriament el projecte d'home nou i de món nou anunciat i viscut per Jesús.

**L'animador, amic i testimoni** (la presència concreta de l'adult): és un moviment que compta amb uns animadors que són amics i testimonis dels infants, que els ajuden a ser conscients del sentit d'allò que fan i els ajuden a analitzar-lo seguint els passos de la RdV. Uns animadors que

també acompanyen el protagonisme dels infants amb el seu testimoni evangelitzador (vivint els valors anunciats i viscuts per Jesús).

Només des d'aquesta múltiple perspectiva valdrà la pena fer que l'infant sigui protagonista i si no és així ens hauríem de preguntar per què i per a què ha de ser protagonista l'infant.

### L'INFANT ÉS JA UNA PERSONA, NO UN PROJECTE PER AL DEMÀ

El protagonisme ha de ser així perquè creiem i estem convençuts que els infants poden ser protagonistes des d'ara. Són persones ja, que es formen i creixen i educant-los en el protagonisme estem potenciant la seva participació plena i conscient en la pròpia maduració personal. Des d'aquesta convicció afirmem que l'infant:

- És creient ja:
  - o *Té esperança* en què la realitat que viu pugui canviar.
  - o Enfront dels afanys dels adults de posseir, *valora la gratuïtat*.
  - o És *alegre i vol ser feliç*. És benaurat segons l'esperit anunciat per Jesús.
  - o *Fa experiència* d'un Jesús molt proper que li parla al cor i el convida a actuar.
  - o És *utòpic*, creu que ho pot fer tot i l'anima la fe en un home nou i un món nou.
- És protagonista avui:
  - o *Pren decisions* a la seva vida i amb les seves coses.
  - o Porta a terme iniciatives pròpies.
- És militant ara:
  - o És capaç de prendre consciència de la realitat que viu.
  - o Se sent *convidat a transformar-la* quan hi ha alguna cosa que no li agrada.
  - o *Fa partícips als seus companys* (de dintre i de fora del MIJAC), d'aquesta experiència.
  - o És *capaç d'educar-nos* a nosaltres (els adults).
- Es fa responsable del seu Moviment avui:
  - o És *capaç d'organitzar-se* tenint en compte les diferents realitats dels centres, diòcesis...
  - o A les *Coordinadores* s'organitzen, comparteixen el que fan i plantegen què volen fer.
  - o Té en compte les seves possibilitats.
  - o *Porta a terme* allò que es proposa.
- Té les seves pròpies idees:
  - o *Sap interpretar la seva realitat* (se n'adona de les coses i les interioritza).
  - o És capaç de *formar-se un judici* sobre el que viu i actuar en conseqüència.
  - o Per tant és capaç de *fer RdV* (veu, jutja i actua en la seva realitat).
  - o Viu els *seus valors*, que fàcilment es poden contrastar amb els del Regne.
  - o És un infant (no un adult en miniatura) que viu a la seva manera.
  - o Dóna molta importància al *joc*: sempre viu jugant i imaginant-se coses.

- Té una *dinàmica pròpia* (que hem de conèixer i respectar): són creatius, espontanis, impulsius, imaginatius, dispersos... tot això ens demana uns recursos adequats perquè els puguem encaminar bé.
- Ens *demanen comprensió*, que ens adaptem a ells i no a l'inrevés.

Per acabar aquest apartat, podem remarcar els quatre NO de com no hem d'entendre el protagonisme de l'infant:

- o No s'ha de donar sota els nostres esquemes d'adults.
- o No podem pretendre fer-los protagonistes amb dinàmiques "adultes".
- o No els hem de deixar sols (el seu protagonisme depèn molt de com els acompanyem).
- o No els hem de dirigir sempre (hem de restar atents al que viuen a cada moment).

El joc ha de ser el nostre principal mitjà per fomentar el protagonisme de l'infant, i ho és no perquè sigui una eina nostra, sinó perquè ho és essencialment de la vivència de l'infant. D'aquesta manera, a través de l'activitat lúdica serà capaç d'expressar la seva experiència de fe, plantejar-se una acció transformadora, ser militant, ser responsable del seu propi Moviment i ser protagonista del seu creixement personal amb el seguiment i testimoni de l'animador creient.

## 2- EVANGELI I INFANTS [DÉU CREU EN ELS MÉS PETITS]

Des de l'Evangelí veiem com Déu creu en l'ésser humà, envia el seu Fill per salvar-nos i anuncia la vinguda de l'Home nou. També Jesús opta per les realitats que menys compten, que menys prestigi ofereixen, que no aporten beneficis econòmics ni de cap altra classe. L'opció de Jesús és lliure i es basa en el valor fonamental que construeix el Regne de Déu aquí, a la Terra. Aquest valor fonamental és **L'AMOR**.

Déu ens salva per amor. Déu estima especialment les realitats més febles i insignificants, perquè és aquí on es troba la llavor del Regne (cf. La paràbola del gra de mostassa: Mc 4, 31-32).

Els infants, doncs, serien els preferits per Déu-Pare. Cal afegir que Jesús quan parla dels infants no es refereix únicament als nens i nenes, sinó que dóna un sentit més ampli a aquesta paraula. Infant és:

### 1- L'innocent:

- "I tothom qui doni un got d'aigua fresca a un d'aquests **petits** només perquè és deixeble meu, us asseguro que no quedarà sense recompensa" (Mt 10, 42).
- "Però al qui fa caure en pecat un d'aquests **petits** que creuen en mi, més li valdria que li pengessin al coll una mola de molí i l'enfonsessin enmig del mar" (Mt 18, 6).
- "Mireu de no menysprear cap d'aquests **petits**, perquè us asseguro que en el cel els seus àngels veuen constantment cara a cara el meu Pare celestial" (Mt 18, 10).

### 2- Aquell que viu confiat en l'altre:

- "Qui mereix la confiança en una **cosa molt petita**, també la mereix en una de gran, i qui enganya en les coses petites, també enganya en les grans" (Lc 16, 10).
- "**A vosaltres, Déu us confia** el disseny secret del seu Regne; en canvi, als de fora, tot els arriba en paràboles" (Mc 4, 11).
- "Pare, vull que els **qui m'has confiat** estiguin amb mi allà on jo estic" (Jn 17, 24).

- "Així, doncs, si vosaltres, que sou dolents, sabeu donar coses bones als vostres **fills**, molt més el vostre Pare del cel donarà coses bones als qui les hi demanen" (Mt 7, 11).

**3-** Aquells que són capaços de cantar i de reconèixer Déu en Jesús (en els altres):

- "A qui compararé la gent d'aquesta generació? Són com els **nois** que seuen a les places i criden als seus companys dient-los: "Toquem la flauta, i no balleu; cantem complantes, i no us planyeu!" (Mt 11, 16-18).
- "Quan els grans sacerdots i els mestres de la Llei veieren els prodigis que feia i els **infants** que cridaven en el temple: «Hosanna al Fill de David», es van indignar" (Mt 21, 15).

**4-** Són els fills (= els qui porten l'esperança i el sentit a la vida dels altres):

- "Quan s'acostava a l'entrada del poble, duien a enterrar un mort, **fill únic d'una dona** que era viuda. Molta gent del poble acompanyava la mare. Així que el Senyor la va veure, se'n va compadir i li digué: -No ploris. Després s'acostà al fèretre i el va tocar. Els qui el portaven s'aturaren. Ell digué: -Jove, aixeca't. El mort va incorporar-se i començà a parlar. I Jesús el va donar a la seva mare" (Lc 7, 12-15).
- "Raquel que plora els seus **fills**, i no vol que la consolin, perquè ja no hi són"(Mt 2, 18)
- "Zacaries: la teva súplica ha estat escoltada. Elisabet, la teva muller, et donarà un **fill**, i li posaràs el nom de Joan. En tindràs una gran joia, i molts s'alegraran del seu naixement" (Lc 1, 13s).
- "Com ha obrat amb mi el Senyor! Ha volgut treure'm la vergonya de **no tenir fills**" (Lc 1, 25).

**5-** Els qui tenen part en l'herència del Pare:

- "-Què et sembla, Simó? Els reis de la terra, ¿de qui cobren impostos i tributs: dels seus **fills** o dels estranys. Pere li respon: -Dels estranys. Jesús li diu: -Per tant, els fills no hi estan obligat" (Mt 17, 25s).
- "Deixa que primer s'alimentin **els fills**. No està bé de prendre el pa dels fills i tirar-lo als gossets" (Mc 7, 27).

**6-** Els qui fan la voluntat del Pare:

- "Un home tenia **dos fills**. Va anar a trobar el primer i li va dir: -Fill, vés avui a treballar a la vinya. Ell li va respondre: -No hi vull anar. Però després se'n penedí i va anar-hi. 30 Aquell home anà a trobar el segon i li digué el mateix. Ell va respondre: -De seguida, senyor. Però no hi va anar. Quin d'aquests dos va fer la voluntat del pare?" (Mt 21, 28-31).
- "Però vosaltres, estimeu els vostres enemics, feu bé i presteu sense esperar res a canvi: llavors serà gran la vostra recompensa, i **sereu fills de l'Altíssim**, que és bo amb els desagraïts i amb els dolents" (Lc 6, 35).
- "Si fóssiu **fills d'Abraham** faríeu les seves mateixes obres" (Jn 8, 39).

**7-** Aquell que "torna" a viure i sap contemplar la vida amb els ulls de Déu:

- "ningú no pot veure el Regne de Déu si no **neix de dalt**. Li diu Nicodem: -Com pot néixer un home que ja és vell? És que pot entrar altra vegada a les entranyes de la mare i tornar a néixer? Jesús respongué: -T'ho ben asseguro: ningú no pot entrar al Regne de Déu si no neix de l'aigua i de l'Esperit" (Jn 3, 3-5).
- "T'enalteixo, Pare, Senyor del cel i de la terra, perquè has revelat als **senzills** tot això que has amagat als savis i entesos" (Mt 11, 25).

- "a tots els qui l'han rebut, als qui creuen en el seu nom, els ha concedit de ser **fills de Déu**" (Jn 1, 12).

**8-** Els qui treballen per la pau i la justícia:

- "Feliços els qui treballen per la pau: Déu els anomenarà **fills seus**" (Mt 5, 9).
- "Així sereu **fills del vostre Pare** del cel, que fa sortir el sol sobre bons i dolents i fa ploure sobre justos i injustos" (Mt 5, 45).

**9-** Els qui formen el Regne de Déu:

- "si no torneu a ser com els **infants**, no entrareu pas al Regne del cel" (Mt 18, 3).
- "Alguns presentaren a Jesús uns **infants** perquè els imposés les mans i pregués per ells, però els deixebles els renyaven. Jesús digué: -Deixeu estar els **infants**: no els impedi que vinguin a mi, perquè el Regne del cel és dels qui són com ells" (Mt 19, 13s).
- "¿No heu llegit mai en l'Escriptura: Amb la paraula dels **infants** i dels nadons t'has fet cantar una lloança?" (Mt 21, 16).

**10-** És, en definitiva, Déu mateix (més que pare o mare, Déu és infant!!!):

- "Qui acull un d'aquests **infants** en nom meu, m'acull a mi, i qui m'acull a mi, no m'acull a mi, sinó el qui m'ha enviat" (Mc 9, 37).
- "el vostre Pare del cel no vol que es perdi ni un de sol d'aquests **petits**" (Mt 18, 14).
- "tot allò que fèieu a un d'aquests germans meus més **petits**, a mi m'ho fèieu"(Mt 25,40)
- "quan els pares entraven amb l'infant Jesús per complir amb ell el que era costum segons la Llei, el prengué en braços i beneí Déu dient: -Ara, Senyor, deixa que el teu servent se'n vagi en pau, com li havies promès. Els meus ulls han vist **el Salvador**, que preparaves per presentar-lo a tots els pobles: llum que es reveli a les nacions, glòria d'Israel, el teu poble" (Lc 2, 27-32).

### EL PROTAGONISME A L'EVANGELI

- Jesús sap el que vol, parla i actua amb autoritat. (Mt 7, 28-29)
- Pren la iniciativa en el cas de Zaqueu per exemple (Lc 7, 1-10)
- És responsable del que porta entre mans: "A qui busqueu? a Jesús de N. Sóc Jo. Deixeu que aquests se'n vagin" (Jn 18, 7-9)
- Als 12 anys es queda al temple. "Per què em buscàveu?" (Lc 2, 47-50)
- La llavor creix pel seu propi dinamisme interior. També el Regne. No pas per pressions externes. (Mc 4, 26-29).
- Passa per damunt dels prejudicis (Mt 9, 9-13) i les lleis (Mt 12, 9-14) <sup>12</sup>.
- Jesús creu en el protagonisme dels altres i el fomenta:
  - o Envia els 72 deixebles, donant-los plena responsabilitat (Lc 10, 1-9).

---

<sup>12</sup> - Al seu poble de Natzaret es manifesta tal com és (Lc 4, 16-30).

- No es deixa seduir per amenaces (Lc 13, 31-33).

- Puja a Jerusalem encara que es juga la vida (Lc 18, 31-34; Jn 11, 3-16). Els deixebles imiten la seva actitud.

- Posa en perill la seva vida per amor a un amic (Jn 11, 3-16).

- Protagonisme no sols per a manar, sinó també per a servir (Jn 13, 1-17).

- Inicia el diàleg amb la samaritana (Jn 4, 5-14).

---

- o Respecta la llibertat del jove ric (Mc 10, 17-22).
- o A la multiplicació dels pans: “Doneu-los de menjar” (Jn 6, 1-10).
- o Pere en confiar en ell camina sobre l'aigua (Mt 14, 25-31).
- o Fa confiança en Judes i li confia els diners (Jn 13, 27-30).
- o Invita a ser llum, sal i llevat (presència viva i transformadora): (Mt 5, 13-16; 13, 33).
- o Convida a no ser esclaus de neguits ni de preocupacions (Mt 6, 24-34).
- o A tenir fermesa en les pròpies conviccions (la casa edificada sobre roca): (Mt 7, 24-27).
- o Jesús no es reserva per a ell els seus carismes (Mt 10, 1).
- o Encoratja els seus deixebles a ser valents davant els enemics (Mt 10, 16-33).
- o Jesús presenta Joan Baptista com un home ferm i amo de si mateix (Mt 11, 7-10).
- o Els fa veure que el protagonisme no consisteix en voler ser el primer en tot, sinó en saber acceptar el seu lloc responsablement (els fills de Zebedeu): (Mt 20, 20-28).
- o No s'ha de badar: cal tenir la llàntia encesa, estar atent al propi compromís (Mt 25, 1-13).
- o Cadascú s'ha de fer responsable dels seus talents (Mt 25, 14-30).
- o No és el mateix ser protagonista que ser “maton” (Mt 26, 51-54).
- o Davant la necessitat es llença a actuar (paràbola del bon samarità): (Lc 10, 30-37).
- o Cal confessar sense por la veritat (Lc 12, 1-7).
- o El protagonisme també pot consistir en cedir el lloc a un altre (Jn 3, 22-30).

### **3- EL PROTAGONISME INFANTIL A LA NOSTRA SOCIETAT**

Vivim en una societat complexa, postmoderna i abocada a multitud de contrasentits. Encara que podem pecar de simplistes, la definirem amb les següents característiques:

- És occidental: té un marcat caràcter neoliberal i laicista nascut de les grans revolucions socials i polítiques que al segle XVIII van recórrer Europa i Nord Amèrica tot exaltant les possibilitats de la producció industrial, del coneixement científicista i de l'avenç tecnològic.
- Consumista: basa el seu futur i el seu creixement en la creació de necessitats afegides que assegurin el sistema econòmic capitalista i les cobertures socials bàsiques que ofereix.
- Oberta i tolerant: marcada per les democràcies modernes que igualen tots els ciutadans davant la llei, però que cada cop més blinden les seves fronteres als ciutadans de tercers països.
- Autocomplaent amb les seves contradiccions: tot és possible sempre i quan es guardin les formes i no s'atempti contra el marc legal vigent.
- Pluricultural: construïda sobre l'amalgama de diverses cultures i a on es valora més el sincretisme que les pròpies conviccions.
- Competitiva i materialista: valora més el “tenir” que el “ser”; la posició social que els valors de la persona; l'èxit social que la riquesa personal. Identifica la felicitat amb l'estat de benestar.



- Propagandista: el poder de la imatge constitueix un dels pilars en el que basa la seva força, ja que es valora més l'estètica que l'essència de les coses i de les persones.

Els infants, doncs, estan immersos en aquesta societat i en són les principals víctimes del sistema, essent atacats des de diversos àmbits:

- Per la seva desprotecció i vulnerabilitat: com són fàcilment influenciables passen a ser grans "consumidors".
- La societat no creu que ells siguin capaços d'organitzar els seus propis jocs, de tenir iniciatives: tot se'ls ofereix ja fet.
- La televisió, les vídeoconsoles i la majoria de joguines converteixen l'infant en un ésser bastant individualista, passiu i amb uns valors que "imiten" els dels adults, però que no són els seus.
- Se'ls "prepara" (a l'escola, als espais d'oci, als mitjans de comunicació) per a la societat futura: societat competitiva, classista, que ofereix grans oportunitats (fama i diners) a canvi de diners i de ser agosarat, una societat que, en definitiva, ven la felicitat.
- Se'ls ensenya a deixar de banda la seva creativitat, la seva il·lusió, els seus valors, els sentiments, l'esperit familiar, l'esperit crític, la innocència...

En definitiva, la nostra societat no vol als infants tal com són. Com a infants, fins i tot, fan nosa (se'ls ha d'ocupar en tot moment i com que els pares no tenen temps, la societat els ofereix múltiples activitats "lúdico-esportiu-pedagògiques"). Com a futurs individus de la societat són una inversió. L'educació s'ha convertit sovint en donar eines perquè tinguin la formació més àmplia... per al demà.

#### **4- PROTAGONISME DELS INFANTS I ACTITUD DELS ANIMADORS**

Els animadors també estem immersos en aquesta societat i molt sovint també acabem essent consumistes, individualistes, insolidaris. Però volem ser testimonis d'uns altres valors. D'uns valors dels que hem fet experiència, els quals a la vegada ens han estat transmesos i hi creiem. Per això volem que siguin una realitat en la nostra vida cristiana i en la dels infants.

#### **5- DIFICULTATS AMB LES QUE ENS TROBEM**

##### **a) Les que provenen de la nostra persona:**

- La por a que no surti bé l'activitat si deixo que els infants participin massa.
- Por a que les propostes dels infants comprometin i interpel·lin la meua vida en aquells aspectes que no m'interessa canviar.
- Por a que la resta de l'equip critiqui la meua actuació amb els infants.
- La conseqüent falta de gratuïtat a l'hora de dedicar el meu temps als infants, ja que no sempre ho fem amb il·lusió; pensem més en nosaltres que en la vida de cada un dels infants dels nostres grups amb els que vaig construint el Regne de Déu.
- La manca d'amor envers els infants.
- La manca d'una relació íntima amb Jesús a través dels sagraments, la pregària i l'entrega als altres (en especial, als infants).
- La manca d'una opció real pel MIJAC (pels infants).
- La manca d'un testimoni creïble i coherent com a persona cristiana i militant.

- No tenir una autèntica disponibilitat envers els infants del grup (a dins i fora del grup).
- No fer equip al centre i al Moviment.

**b) Les que provenen d'entendre malament què és el protagonisme:**

- Confondre protagonisme amb deixar que els infants facin el que vulguin en qualsevol moment. Això els perjudica perquè no els estem educant i perquè significa que no creiem que ells puguin ser realment protagonistes del seu procés educatiu.
- No partir de la vida dels infants del grup.
- No deixar-nos interpel·lar pels infants i donar llargues al que ells proposen
- No programem les activitats pensant en els infants dels nostres grups i improvisem o ens falta una línia d'acció pedagògica.

**6- ACTITUDS QUE HEM DE TENIR COM A ANIMADORS**

**a) Ser amic:**

- Tenir una proximitat personal amb cada infant del grup.
- Tenir una actitud de diàleg i il·lusió.
- Mostrar interès en compartir les inquietuds i il·lusions que ells viuen.
- Saber comprendre les diferents situacions que van vivint els infants en el seu procés de creixement.
- Maduresa personal per valorar les seves reaccions i per poder-los ser un punt de referència.

**b) Ser testimoni:**

- En totes les situacions en les que els acompanyem.
- Com a persona cristiana i militant que ha fet una opció pels altres.
- Com a persona que viu els valors evangèlics de diàleg, comprensió, paciència, esperança, entrega, il·lusió...
- Com a persona que sap treballar en equip i que fa experiència d'Església.
- Com a persona entregada en el que fa i prospera als altres.

COM PODEM IMPULSAR EL PROTAGONISME DELS INFANTS?

- Impulsar el protagonisme dels infants, provocant la seva participació a partir del que viuen.
- Evitar que cap infant es quedi al marge en aquest procés participatiu.
- Moderar l'excés de l'afany de protagonisme d'alguns.
- Proposar camins d'acció i models de conducta evangèlics en clau de RdV i de Campanya.
- Portar a que facin accions transformadores (petites, però importants).
- Proposar dinàmiques que facilitin aquest protagonisme (coordinadores, assemblees, revista...)
- Revisar el que fem cada dissabte (a l'equip d'animadors, amb el QdA) per canviar allò que no hagi funcionat.



### 3ª PART: TREBALL INDIVIDUAL

Repasa alguns dels textos evangèlics que han sortit a l'exposició del tema i tria'n un. Intenta aprofundir què ens vol transmetre Jesús a través del text. Et poden ajudar les següents pautes:

- o Prendre un temps de silenci.
- o Llegir el text [per comprendre-ho millor, llegir el context].
- o Mirar i escoltar les persones de l'escena bíblica, especialment a Jesús.
- o Què és el que em diu Jesús en aquest aconeteixement?
- o Què és el que Jesús em fa descobrir de la seva persona? De Déu-Pare? Dels altres?...
- o Com tot això il·lumina avui la meua vida?
- o Què em demana?

### QÜESTIONARI PER ALS GRUPS

- 1- A partir del que va sortir ahir, del que s'ha dit avui i del jutjar que heu fet, què creieu que és el més important sobre el protagonisme infantil?
- 2- A què ens crida tot això? Hem de canviar alguna cosa en la nostra manera d'entendre el protagonisme de l'infant? I el nostre centre? I el MIJAC?
- 3- Si haguéssiu d'actualitzar la redacció d'aquesta Convicció, què hi posareu?

### POSADA EN COMÚ I VALORACIÓ DEL TALLER (dinàmica núm. 6)

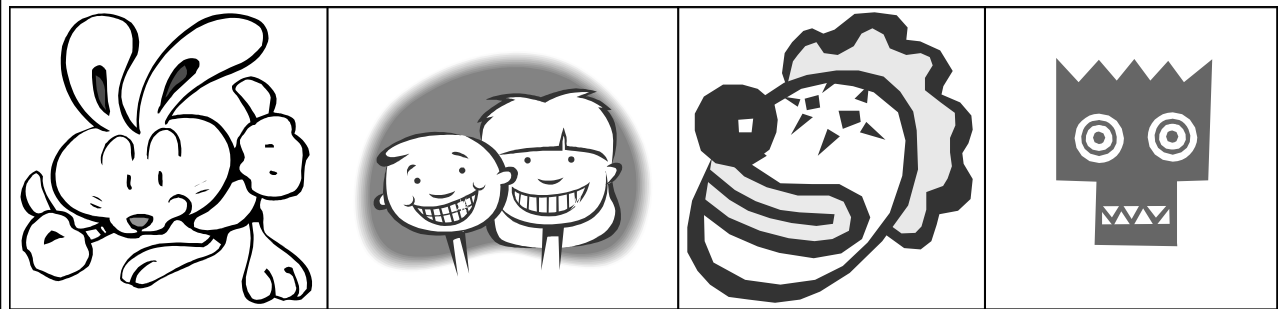
#### OBJECTIUS DE LA VALORACIÓ:

- Copsar d'una manera ràpida i desenfadada l'ambient que s'ha viscut al taller.
- Esbrinar si ha ajudat a entendre i creure's aquesta Convicció del MIJAC.

Sabries dir de què ha tractat aquest taller? \_\_\_\_\_

Si haguéssis d'explicar breument quina és l'originalitat del MIJAC en aquest tema, què diries?  
\_\_\_\_\_

Què t'ha semblat la dinàmica del taller?



Molt bé!!!

Bastant bé!

Avorrit

No m'ha agradat gens!

--

## APROFUNDIMENT 3ª CONVICCIÓ: ACCIÓ TRANSFORMADORA

### QUÈ TROBAREM EN AQUEST APARTAT?

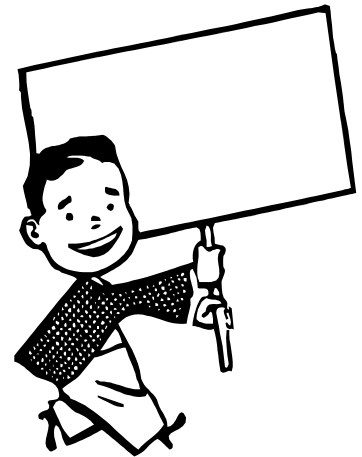
#### BREU INTRODUCCIÓ:

L'acció transformadora és la base del que es tracta de fer als centres del MIJAC. Podríem dir que és la convicció que sustenta les altres en la mida que sense aquesta les altres perden l'horitzó del que es pretén: no podem treballar en un Moviment evangelitzador d'infants en el que el protagonisme dels infants i la tasca dels animadors no vagin enfocades a transformar el medi en el que vivim. No sempre ens en sortim, però sempre ho hem de tenir present i enfocar tots els nostres esforços en aconseguir-ho. Aquesta és la Convicció del MIJAC. Aquest és el nostre repte.

#### ESQUEMA DEL MATERIAL APORTAT:

TALLER SOBRE L'ACCIÓ TRANSFORMADORA

REFLEXIÓ: EN QUÈ ES BASA L'ACCIÓ TRANSFORMADORA



#### PREGÀRIA:

##### SIN MIEDO

Sin miedo sientes que Dios<sup>13</sup> está contigo  
jugando con los duendes abrigándote el camino  
haciendo a cada paso lo mejor de lo vivido.  
Mejor vivir sin miedo.

Sin miedo, lo malo se nos va volviendo bueno  
las calles se confunden con el cielo  
y nos hacemos aves, sobrevolando el suelo, así  
sin miedo, si quieres las estrellas vuelco el cielo  
no hay sueños imposibles ni tan lejos  
si somos como niños  
sin miedo a la locura, sin miedo a sonreír.

Sin miedo sientes que Dios...

Sin miedo, las olas se acarician con el fuego  
si alzamos bien las yemas de los dedos  
podemos de puntillas tocar el universo, sí  
sin miedo, las manos se nos llenan de deseos  
que no son imposibles ni están lejos  
si somos como niños;  
sin miedo a la ternura, sin miedo a ser feliz.

Sin miedo sientes que Dios...

Lo malo se nos va volviendo bueno  
si quieres las estrellas vuelco el cielo  
sin miedo a la locura, sin miedo a sonreír.

(Rosana)

#### BIBLIOGRAFIA RECOMANADA:

- *PMI. MIJAC*, 1993.

<sup>13</sup> Sha canviat "la suerte" per "Dios".

## LA ACCIÓN TRANSFORMADORA<sup>14</sup>

Muchas veces, cuando hablamos de Acción Transformadoras, pensamos en aquellas acciones organizadas, preparadas, formando o no parte de la Campaña y que son el hilo conductor de lo que hacemos en un curso. En ocasiones, incluso, hasta podemos confundirlas con la actividad. Sin embargo, hoy, para hablar de la Acción he pensado en pequeñas acciones que van realizando los chavales en el día a día, sin preparar, sin organizar, y que, si el animador o el consiliario no se fijan bien, pasarán inadvertidas. Si no somos capaces de estar atentos a estas acciones, nos estaremos perdiendo la gozada de ver crecer al chaval y poderle ayudar cuando las cosas se le tuerzan. Así pues, voy a poner un ejemplo sencillo para sacar los elementos que configuran lo que en el MIJAC llamamos: ACCIÓN TRANSFORMADORA.

Este ejemplo me surgió cuando lo estaba preparando. Una niña de mi centro, Silvia, me pilló "in fraganti" y aproveché para proeguntarle que era para ella eso de la Acción Transformadora. Salió lo siguiente: Para transformar necesitamos de un hecho que no nos gusta y que queremos hacer que nos guste.

- ¿Me podrías contar un hecho que te haya sucedido y no te guste? Y me cantó:

*Había ido con unas amigas a ver a unos colegas al Gornal. Tenían hecha una especie de cabaña. Ella y sus amigas, en broma, empezaron a tirarles piedras y a destruir la cabaña. Lógicamente los colegas se cabrearon y querían pegarla. Ella se largó corriendo. Ahora no quería ir por allí, porque estarían enfadados: tenemos un hecho que ha provocado una situación que no gusta: están enfadados y no puede estar con ellos. Silvia quería que las cosas cambiasen: quería que no estuviesen enfadados y poder volver a jugar con ellos.*

- ¿Y qué puedes hacer para que esto se cumpla? le pregunté.

- Hacer las paces, me contestó.

- Me parece muy bien. Pero ¿Qué harás para hacer las paces?: porque el hacer las paces significa contestarnos a muchas preguntas y saber qué vas a decir y cómo lo vas a decir, porque, vamos a ver... Y comencé a hacerle preguntas y ella a contestarme:

- ¿Por qué quieres hacer las paces?

- Porque me quiero llevar bien con ellos. Porque he actuado mal. Porque, estando enfadados, no se está a gusto.

- ¿Cómo lo vas a hacer?

- Disculpándome. No lo quise hacer con mala intención...

- ¿Cuándo lo vas a hacer?

- Cuando los vea.

- Pero no te creerán si no les das alguna prueba...

- Me puedo comprometer a no volverlo a hacer. Aunque yo puedo poner voluntad, pero ellos puede que no la pongan.

- Es un riesgo.

*Y aquí se acabó nuestra conversación. ¿Qué es lo que saco de todo esto?:*

Silvia no estaba contenta, porque no podía estar con sus amigos (no tanto porque les hubiera hecho mal). Reconocía que había fastidiado a la gente. Si quería recuperar las relaciones, tendría que hacer las paces. Hacer esto, le llevaría a contraer un compromiso. Pero, aún y así no sabía si saldría bien la cosa: ignoraba la reacción de los otros (...)

---

<sup>14</sup> ENRIQUE RICHARD, exconsiliario del MIJAC "Risitas Contaminaos".

## **LA ACCIÓN ABRE A LA CONVERSIÓN Y A LA ESPERANZA**

Silvia reconocía haber fastidiado a los colegas, pero tenía la esperanza de conseguir volver a ser su amiga. Es a través de la Acción que el muchacho tiene la oportunidad de liberarse de sus propias ataduras (conversión personal) y de las ataduras externas que le esclavizan (transformación y denuncia). De aquí la importancia de nuestro trabajo como educadores. Hemos de darles medios para que ellos sean capaces de llegar a su propia liberación, aunque, a veces, liberarse cueste. Sin embargo, de nada hubiese servido la vida y muerte de Jesús, sino se hubiese liberado (la Resurrección). De nada serviría que el chaval se esfuerce por cambiar, si no descubre que aquello que hace realmente le libera.

Así pues, cuando en el MIJAC nos planteamos la Acción, lo que nos planteamos es que el niño descubra cómo es él, cómo se relaciona; pero también, cómo puede cambiar y cómo puede hacer para que los otros cambien.

Por ello, y aquí pasamos a la Acción programada, toda Acción preparada en el Centro debe de ser estudiada, planificada, realmente atractiva para el chaval; pero sin olvidar nunca el verdadero objetivo de la Acción:

### **LA CONVERSIÓN Y LA ESPERANZA**

Es por esto que toda Acción programada debe de contener:

- Elección de una realidad que no gusta y que se quiere cambiar. Pero ha de ser comprensible para el niño y que además le afecte.
- Determinar los medios que vamos a utilizar. Que puede ser cualquier actividad. Cuanto más animada, mejor.
- Valorar los resultados: RdV. Si no valoramos, el chaval y nosotros mismos, nos podemos quedar sólo en la anécdota; y habremos perdido la ocasión de que descubra (descubramos) su propio proceso y su propio cambio.
- Celebrar lo que hemos hecho. Aunque a veces se fracasa, toda Acción debe terminar abierta a la esperanza. Y en todo esto, el niño sigue siendo el protagonista. Y nosotros, animadores y consiliario, los comparsas

Y por ello no podemos olvidar que el niño aprende a transformar en tanto en cuanto él toma conciencia de su realidad y es capaz de experimentar sus propios fracasos. Y no podemos, no debemos, negarle esta experiencia por miedos que tengamos los animadores a que se frustre o a que las cosas salgan mal. Los adultos en seguida nos ponemos nerviosos si las cosas no salen como querríamos y, con frecuencia, caemos en la tentación de, ante un trabajo inacabado o no de acuerdo con nuestros esquemas, reencaminarlo o terminarlo nosotros mismos. Debemos acostumbrarnos a que el que las cosas salgan bien o mal depende exclusivamente de los chavales. Nosotros los animadores, en todo caso: estamos para ayudarles y darles medios para que reflexionen y tomen iniciativa. Y es verdad que, a veces, los fracasos se dan, no por los niños, sino por los medios deficientes e inadecuados que les ofrecemos Y ahí sí está nuestra responsabilidad.

Y es por esto que la Acción no la podemos plantear los animadores desde nuestra perspectiva de adultos y sin contar con los chavales. Debemos hacer partícipes a los chavales en la elección de la Acción; porque se trata de SU ACCIÓN, no de nuestra Acción. Nuestras necesidades, no son SUS necesidades. Por eso lo importante no es plantearse una Gran Acción, aunque a nosotros nos parezca incluso alucinante. Lo realmente importante es que sea suya y la puedan realizar. Así pues, lo que nos debemos de plantear, antes de nada, es:



- ¿Esta Acción interesa a los chavales que van a participar?
- ¿Los medios que podemos ofrecerles son suficientes?
- ¿La vamos a poder terminar?
- ¿Hay posibilidad de terminarla con éxito? No podemos dar evasivas al niño.
- ¿Yo, animador, cuento con disponibilidad y tiempo para acompañarlo en esta acción?

En una palabra: Hay que medir nuestras fuerzas y la de los chavales antes de embarcarnos en una aventura que no sepamos controlar y que al final puede provocar más decepción que alegría. Además de quedar quemados todos.

Es entonces, cuando veamos el camino claro y los objetivos asumibles, que podremos comprometernos y comprometer a los chavales. A partir de ese momento todo dependerá de nuestra responsabilidad y de nuestro compromiso para con los chavales.

No quisiera terminar sin hacer una referencia al Evangelio y descubrir cómo se entiende la Acción a partir de Jesús. Para ello, en cierta ocasión, en nuestro Centro, elegimos el texto de Mt 5, 13-16: Jesús utiliza, como en tantas otras ocasiones, ejemplos sencillos para descubrirnos cuáles deben ser nuestras actitudes al actuar y al participar. A través de este texto podemos constatar el sentido que tiene la Acción en el MIJAC:

- Acción que nos pone en movimiento.
- Acción que se abre a los demás.
- Acción que implica a los demás y les hace ponerse en movimiento.
- Acción que es celebrada.

Y es, utilizando la luz y la sal como elementos que transforman las cosas, que:

1. Jesús nos pide una participación activa: "Vosotros sois la sal de la tierra... Vosotros sois la luz del mundo".
2. Una participación activa, que está abierta a los demás. "No puede estar oculta una ciudad situada en la cima de un monte. Ni tampoco se enciende una lámpara para ponerla debajo del clemín."

Una participación activa, que implica a los demás y les invita a la Acción y a la Celebración. "Brille así vuestra luz delante de los hombres, para que vean vuestras buenas obras y glorifiquen a vuestro Padre que está en los Cielos".



## EN QUÈ ES BASA L' ACCIÓ TRANSFORMADORA

Les Conviccions del MIJAC són punts de referència fonamentals que s'interpreten com objectius a assolir i viure dia rera dia. Les set Conviccions són: el protagonisme dels infants dins el Moviment, l'arrelament en la realitat que els envolta, l'acció transformadora en el medi on són (fent una anàlisi prèvia de la realitat treballant sota el mètode de la Revisió de Vida (RdV)), l'opció educativa que possibilita créixer i autoeducar-se globalment com a persones, l'opció evangelitzadora, l'opció pels pobres, febles, dominats i marginats, i l'animador com amic i testimoni que acompanya el procés de l'infant.

El nostre mètode de treball es fonamenta en el protagonisme que l'infant ha de tenir en totes les nostres activitats. Per tant, sempre cal partir dels seus interessos i necessitats. No es tracta d'un "fer el que els infants vulguin", sinó de tenir en compte els trets més importants que caracteritzen als infants, atenent al moment del seu desenvolupament psicoevolutiu en el qual es troben i la realitat i el medi en el que viuen:

1. Respecte al desenvolupament de l'infant, un ràpid repàs a aquestes pautes característiques de la psicologia de l'infant ens donarà a entendre de seguida que un dels interessos i necessitats que té l'infant de qualsevol edat és el joc. Aquesta conclusió ens obliga a fonamentat tots els nostres ensenyaments en el joc, en l'ACTIVITAT constant, ja que aquesta és l'essència principal del infant.

Aquesta sèrie d'activitats forçosament ens portaran sempre a una revisió, a una avaluació de les formes d'actuar que hem tingut mentre ha durat aquesta activitat. Es allò que denominem la revisió de vida (RdV) i que es pot donar tant al final de l'activitat com en aquells instants que es faci necessari parar i revisar alguna conducta o actitud que hagi sortit i que mereixi aquesta aturada per a obrir un diàleg.

Aquestes reflexions sempre ens han de conduir a la formulació d'un compromís que sigui factible, fàcilment avaluable i que sempre ha de contribuir a millorar l'actitud personal i la del grup i, en conseqüència, a la millora del món que ens envolta.

No cal descuidar dins del nostre mètode la celebració, ja que aquest moment és fonamental dins de la vida del Moviment i dels cristians en general. Quan es parla de celebració abarquem una sèrie de moments molt ampli: des de l'oració de l'equip d'animadors al principi o final de cada reunió fins a les oracions del matí i del vespre a les colònies o convivències i a l'Eucaristia, en la que, pel fet de ser un moment més del nostre mètode, hauran d'estar presents els nostres símbols i el nostre estil de vida.

2. Respecte a la realitat i al medi en el que viuen, si es volen modificar les coses i volem que les nostres accions tinguin èxit, cal analitzar i comprendre aquesta realitat. Això és fonamental.

Això és el que intentem fer amb la Campanya del MIJAC. Tot aquest procés es fa al llarg de tres fases que ens permeten copsar un coneixement de la realitat i una implicació activa dels grups d'infants i dels centres per dur a terme accions transformadores.

Com a moviment evangelitzador infantil pensem que és indispensable la implicació dels mateixos infants per dinamitzar, transformar o desenvolupar el seu medi social i superar les mancances analitzades en el pla de curs i la Campanya, que és un accent d'incidència sobre allò que més interessa als grups d'infants del MIJAC.

## **APROFUNDIMENT DE LA CAMPANYA**

### **QUÈ TROBAREM EN AQUEST APARTAT?**

#### **BREU INTRODUCCIÓ:**

La Campanya és el mitjà col·lectiu privilegiat que té el MIJAC per portar a terme l'acció transformadora com a Moviment evangelitzador. Ja l'hem presentada en un altre apartat, ara volem presentar nous elements que ens ajudin a aprofundir en aquest mitjà.

#### **ESQUEMA DEL MATERIAL APORTAT:**

##### **REFLEXIONS I TESTIMONIS:**

- o EL SENTIT DE LA CAMPANYA
- o PISTES D'ACTUACIÓ
- o APORTACIONS A LA REFLEXIÓ DIOCESANA
- o LA CAMPANYA

##### **DINÀMICA:**

- o JOC D'INVESTIGACIÓ DE L'ASSEMBLEA D'INFANTS
- o VALORACIÓ FETA A LES COORDINADORES

##### **RdV SOBRE LA CAMPANYA**

##### **EdE SOBRE LA CAMPANYA:**

- o Ac 18, 19-20-38: [El seguiment que fa Pau de l'Església d'Efes]
- o Mc 1, 40-45 [guarició d'un leprós]

#### **PREGÀRIA:**

##### **SI DIGUÈSSIM...**

Si la pedra digués: "una pedra no pot construir una casa",  
no hi hauria casa.

Si la gota digués: "una gota no pot formar un riu",  
no hi hauria oceà.

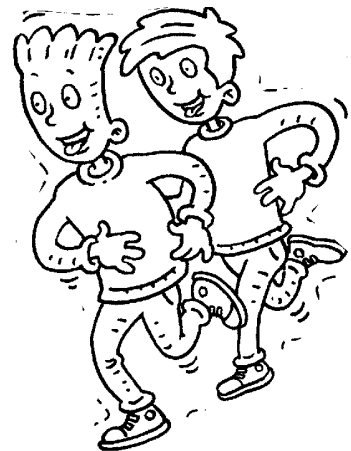
Si la llavor digués: "una llavor no pot sembrar un camp",  
no hi hauria collita.

Si tu i jo diguéssim: "un gest d'amor  
no pot canviar a la humanitat",

mai hi hauria justícia,

ni pau, ni dignitat,

ni felicitat sobre la Terra.



**BIBLIOGRAFIA RECOMANADA:**

- *MIJAC Barcelona. Campanya Diocesana. Curs 91/92.*

## EL SENTIT DE LA CAMPANYA AL MOVIMENT<sup>15</sup>

- 1- **La Campanya** és l'orientació bàsica que el Moviment com a tal, després de llegir i escoltar la realitat del món infantil en un moment i llocs concrets, proposa perquè inspire, doni sentit i lligui tot el que es farà en el Moviment durant un temps determinat. Cal que s'impliquin totes les instàncies del MIJAC.
- 2- **El plantejament d'una campanya** sempre ha de tenir present dos pols:
  - El tema de la campanya, és a dir, la realitat concreta dels infants en un lloc i moment determinats (problemes, inquietuds i esperances que es veuen com prioritats a treballar).
  - Les Conviccions del Moviment, sobretot que és un Moviment evangelitzador (= pretén promoure l'estil de vida de Jesús en la realitat infantil, els valors del Regne) i que, per tant, pretén transformar la realitat infantil.
- 3- Una altra cosa són **els objectius concrets** que ens podem marcar a partir d'allò que és el tema de la campanya, perquè s'entén que aquest tema pot tenir moltes derivacions.
- 4- Normalment la campanya té **un lema**. El lema ha d'expressar d'una manera immediata i atractiva el que prèviament ha estat el tema de la campanya. Sovint dona la impressió que ens inventem el lema i després busquem el tema de la campanya. El procediment hauria de ser:
  - Llegim i escoltem la realitat infantil ara i aquí.
  - Volem treballar un aspecte d'aquesta realitat en clau evangelitzadora i transformadora.
  - Busquem un lema per divulgar tot això.
- 5- Ara tenim un lema, però què hi ha al darrere? És a dir, quines inquietuds, urgències, problemes... ha detectat el Moviment en el món infantil que ha convertit en objecte de campanya i ha volgut expressar en aquest lema? Què volem evangelitzar i transformar d'aquesta realitat? Com ho expressa el lema?
- 6- Una altra cosa és que, degut a que ens movem en el món infantil, cal "disfressar" tot això i convertir-ho en un **joc, ambientar el tema de la campanya**. Sovint, però, podem tenir la sensació que ens quedem només en el joc, en el Centre d'Interès.

RESUMINT, la planificació d'una campanya suposa:

- Llegir i escoltar la realitat infantil ara i aquí.
- Proposar-se treballar un aspecte d'aquesta realitat (= el tema de la campanya).
- Marcar-se uns objectius a partir d'aquest tema en clau evangelitzadora i transformadora.
- Proposar un lema que expressi i faci atractiva la campanya amb un Centre d'Interès.

PREGUNTES PER REFLEXIONAR:

- Quina lectura fa avui el Moviment de la realitat infantil?
- Quin aspecte es proposa treballar el Moviment amb els objectius marcats a la campanya?
- Quin aspecte volem treballar al MIJAC amb l'actual campanya? Què volem transformar?
- Hi ha un objecte de campanya real darrere del lema de campanya?
- El Centre d'Interès està al servei dels objectius o pensem que té una dinàmica pròpia?

---

<sup>15</sup> ENRIC ROIG. Material treballat al centre de Llefià el curs 2003/4.

## PISTES D'ACTUACIÓ PER A LA CAMPANYA<sup>16</sup>

De cara a ajudar a entendre els passos a seguir en el plantejament d'una acció us adjuntem unes pistes d'actuació.

Com a Moviment d'acció hem de mirar de sortir fora del grup. Cal captar el problema i la situació dels infants, després conscienciar-se i comprometre's com a resposta a una crida creient. Llavors cerquem activitats que ens ajudin (obrint-nos els ulls i descobrint, aprenent, reflexionant, organitzant-nos...) a emprendre l'acció plantejada.

Cal assenyalar que la revista (Notícies Peludes) és co-mitjà de la Campanya i vehicle d'intercanvi privilegiat que tenen els xavals i moltes vegades queda relegat per falta de convenciment o treball per part nostra.

Aquí teniu l'exemple d'una Campanya treballada al Junior (enfocada a preadolescents de 12-14 anys):

- Després de veure la gran influència negativa que la societat té en els xavals es planteja que cal donar una resposta.
- El xaval és una persona i té dret a que se li ofereixi una vida digna. A més com a cristià haurà de confrontar la seva vida amb l'Evangeli.
- Quina és la postura de Jesús? Crist vol que les persones pensin (Mt 4, 18-22; 16, 13-14; Jn 1, 35-51), es responsabilitzin (Jn 3, 1-15; Lc 19, 3-5), actuïn (Mt 8, 10-12; 15, 28; 28, 12-13) i obrin lliurement (Mc 10, 17-22). Ell mateix resta atent a tothom (Mt 11, 16-17; Mc 2, 21-22; 12, 41; Lc 14, 7), els respecta (Lc 19, 51-61), dialoga (Mt 16, 13; Jn 1, 38), els valora i admira (Mt 8, 10-12; 9, 22; 15, 20; Mc 12, 41-44; Lc 17, 16-19) i en té confiança (Mt 26, 23; Mc 3, 9; 9, 38-39). I ens crida a que transformem el món que ens envolta (Mt 5, 25).
- A partir d'aquesta conscienciació es pensa llençar la Campanya: "*Qui som... què podem*" de cara a aconseguir els següents objectius:
  - o Mostrar-nos com persones que som: per tal que ens respectin tal com som, dialoguin amb nosaltres i no pensin per nosaltres.
  - o Ser conscients de la nostra responsabilitat: per construir un món més just cal que cadascú faci el que diu i en sigui conseqüent.
  - o Ser membres d'una comunitat on tots som importants i necessaris: destruir tota avarícia, abusos, complexos, egoismes...
  - o Portar la nostra il·lusió de viure (viure en festa) per: treure tanta preocupació (la qual ens treu l'alegria) i fugir de l'utilitarisme.
- A partir d'aquests objectius es plantegen diversos plans d'acció.



---

<sup>16</sup> Extret i corregit de. MIJAC Barcelona. Campanya Diocesana. Curs 91/92.

## REVISIÓ DE LA CAMPANYA <sup>17</sup>

Per avaluar la Campanya cal tenir en compte els dos nivells en què es treballa:

- A) La RdV a l'equip d'animadors té per funció deixar-nos interpel·lar i sentir-nos implicats per la vida dels infants. Ací teniu unes pistes per concretar-la:
- a. VEURE: posar en comú els fets o accions dels xavals:
    - 1-Arribar a l'interior de la mateixa vida.
      - Analitzar què o qui ha provocat la situació.
      - Analitzar els fets des dels xavals que els han viscut.
      - Actituds dels adults implicats. La nostra actitud.
      - Quines conseqüències ha tingut en els xavals.
      - Què en pensen els xavals.
      - Com l'han viscut des de les seves conviccions.
    - 2-Com ens impliquem nosaltres com a educadors.
      - Versemblança de la nostra actitud amb la dels xavals.
      - Situacions semblants en la nostra vida.
      - Quines conseqüències té a nivell de la nostra militància.
      - Quines actituds ha de provocar.
  - b. JUTJAR: quina interpretació hi fem:
    - Com creiem que ens hem de situar.
    - Com relacionem les nostres opcions amb les dels xavals.
    - Com ho vivim des de la nostra fe
  - c. ACTUAR: potenciar (i no anular) l'acció dels xavals:
    - Enfocada envers el grup.
    - Enfocada envers els altres xavals.
    - Enfocada envers els àmbits que influeixen en els xavals.
- B) La RdV al grup d'infants s'emmarca dins la dinàmica del Moviment: acció – reflexió - acció (compromís) – celebració, viscudes des de la pròpia dinàmica del grup i dels seus membres, per tant, no els podem demanar que ho facin de forma sistemàtica. Es poden recordar diverses eines per treballar la RdV amb infants:
- a. La **rentadora** amb els següents elements: el que ha estat mal va al cistell de la roba bruta; el que hem de millorar va a la rentadora i el que ha estat bé a l'armari i de què en dóna gràcies Jesús a la pissarra de la bugaderia.
  - b. El **riu** amb els següents elements: podem veure allò que hem fet i que ha contaminat el riu, allò que podem fer per netejar-lo i els peixos que hem pescat i hem de ficar al cistell i l'alegria de Jesús pel que hem fet n'és el sol.
  - c. **L'arbre** amb els següents elements: les arrels són els objectius plantejats; el tronc els mitjans que hem posat, els fruits els resultats que hem obtingut i l'alegria de Jesús pel que hem fet n'és el sol.
  - d. El **trencaclosques** amb els següents elements: la imatge que volem aconseguir són els objectius; peces perdudes o mal posades les dificultats; peces ben posades les coses que hem aconseguit i un rostre somrient, Jesús que ens hi acompanya.

---

<sup>17</sup> Extret i corregit de. MIJAC Barcelona. Campanya Diocesana. Curs 91/92.

## ASSEMBLEA D'INFANTS. JOC D'INVESTIGACIÓ<sup>18</sup>

### OBJECTIUS:

- Preparar als centres l'Assemblea d'infants: pensar propostes per a la Campanya del MIJAC.
- Portar les propostes de Campanya a l'Assemblea d'infants.

### EXPLICACIÓ DE LA DINÀMICA:

#### 1<sup>a</sup> part: als centres:

- Els centres reben una “citació judicial” on se'ls acusa del robatori de la Campanya i se'ls convoca al judici que tindrà lloc el dia 9 de novembre del 2003.
- Els centres han de preparar la seva pròpia defensa: un joc per demostrar la seva innocència.

#### 2<sup>a</sup> part: a l'Assemblea. Hi hauran dos moments:

En un primer moment:

- Es realitza un petit judici on els jutges (l'Equip Disc) els acusa a tots. Els centres presenten la seva defensa: diferents jocs.
- Un cop acabats els jocs, els jutges dicten sentència: com que les proves no han convençut, **TOTS SÓN CULPABLES**. Si volen deixar de ser-ho hauran d'ajudar a trobar la Campanya (Objectius, Centre d'Interès..). A partir d'aquí, comencen a investigar en petits grups.

En un segon moment:

- Es desenvolupa un gran joc amb un taulell de 50 caselles on trobarem:
  - o Proves i jocs.
  - o Jocs de lògica.
  - o Compartir les preocupacions dels centres i el centre d'interès.
  - o Caselles sorpresa amb premi: “xuxes”.
- Durant el joc es trobaran amb diferents personatges que els faran la vida impossible.
- Es tracta que durant el joc cada grup reculli unes quantes preocupacions i centres d'interès.
- A l'última casella (núm. 50) cada grup a partir de les diferents preocupacions redactarà uns objectius i escollirà un centre d'interès. Aquests objectius i centres d'interès seran presentats per a les votacions.
- Un cop fetes les votacions i escollits els objectius i centre d'interès, l'Assemblea els presentarà als jutges: han trobat la Campanya!
- Els jutges retiren els càrrecs i poden marxar als seus centres.



---

<sup>18</sup> Dinàmica feta a l'Assemblea d'infants diocesana. Curs 2003-4.



## VALORACIÓ CAMPANYA. COORDINADORES CURS 2002/3

A continuació trobareu la valoració que els centres van aportar a les Coordinadores diocesanes el curs 2002/3. És interessant fixar-se en el que surt per fer-nos una idea del treball que s'ha fet als grups durant el curs. Després us proposem una RdV per aprofundir la reflexió.

QUINES COSES ENS HAN AGRADAT DE LA CAMPANYA?	
Entrar al Castell	Tot
Els actuar que hem fet	Els jocs que hem fet al Castell
Aprendre a comportar-nos	Muntar el laboratori
Fer amics	La màquina anti estrès (Dromedari)
Fer pocions	Excursió pel barri
Jugar	El llibre de les pocions
Dibuixar	Ha quedat una mica més clar.

QUINES COSES CANVIARÍEM DE LA CAMPANYA?	
El nombre del lema	S'expliquessin més les pocions
Nada	Que el castell sigui més terrorífic
Menys temps	No deixar les coses a mitges

LES POCIONS QUE HEM FET, A QUÈ HAN AJUDAT ALS CENTRES?
A fer coses per nosaltres, i pels altres, petites però importants.
Ens hem quedat a mitges en la paràbola del sembrador
Anant millorant en el cole.
Ha ajudat a barallar-nos més entre nosaltres , i ser més comprensius amb els nostres pares, i parlar més amb ells.
Ajudar-nos entre nosaltres.
Hem fet les pocions, les vam ensenyar a la TDI i les vam compartir a la Parròquia.

### RdV A PARTIR D'AQUESTES DADES:

#### VEURE:

- Què destacaríem del que surt a la valoració anterior?
- Pensem que es representatiu del treball que s'ha fet als grups, als centres i a la diòcesi?
- Queden reflectits els tres moments de la Campanya? Què es remarca més?
- Les respostes són indicatiu d'un treball de Campanya a fons, poc profund, desigual...?

#### JUTJAR: Jn 11, 11-13. 28-45 [la resurrecció de Llätzer]

- Quina actitud veiem en Jesús? Per què actua així? De què vol conscienciar als deixebles?
- Quina diferència hi ha entre el que fa Jesús i els motius de la seva actuació? Quina acció transformadora porta a terme?

#### ACTUAR:

- Què hem de millorar o canviar?
- Quines propostes podem plantejar de cara a altres cursos?

## **APORTACIONS A LA REFLEXIÓ DE LA CAMPANYA DIOCESANA<sup>19</sup>**

### **CONCRETAR MÉS LA CAMPANYA**

Aquest és un punt important per ajudar a saber en tot moment el que es pretén amb la Campanya i ens ajudaria a sentir-nos més Moviment i no viure la Campanya com coses o activitats afegides.

En aquest sentit cal ajudar els infants animadors a veure la Campanya no com un afegitó al que ja es fa als centres i als grups, sinó com allò que hauria d'emmarcar i donar llum (des de la militància cristiana) al que ja es fa. Per a aconseguir això caldria:

- Que tothom tingués en compte a les programacions que som un Moviment i que el que fem i compartim com a moviment és aquesta dinàmica de Campanya que incideix sobre un àmbit o situació que els “infants dels nostres barris” (no els del meu centre) veuen que hem de canviar des del joc, les dinàmiques lúdiques, les RdV, les sortides, les celebracions, etc...
- Concretar bé des del primer trimestre els objectius, mitjans i activitats que es faran (recuperar la carpeta o àlbum donat a cada grup al començament de curs amb tots els passos pautats).
- Concretar també els aspectes de la vida dels grups que es compartirà a les coordinadores.
- Simplificar al màxim les activitats i accions que es portin a terme (són més efectives).
- Potenciar els mitjans que ja tenim: revista, correspondència, reunions, TDI.

### **ELABORAR MATERIAL DE FORMACIÓ PER ALS ANIMADORS**

Aquest punt és fonamental, perquè moltes vegades el problema no ve dels infants, sinó dels animadors, perquè si nosaltres no veiem clar el que s'ha de fer o el veiem massa feixuc o ens falten idees o material... després costarà transmetre-ho als grups d'infants.

Caldria també que aquest material es passés a començament de curs per incloure la Campanya a les programacions dels centres. Aquest material hauria de comptar amb:

- Material de suport: pautes RdV, dinàmiques i jocs per a treballar als grups...
- Referències a materials ja existents (del MIJAC i d'altres llocs).

Tots els equips diocesans han de treballar la Campanya, però de forma complementària, perquè pugui enriquir els centres i que comparteixin les reflexions que es facin en un equip o en l'altre de manera àgil. Si es creen comissions de treball aquestes haurien d'enllestir el treball a començament de curs (entorn a les dates de les Assemblees?).

Cal buscar també que l'organització de la Campanya no ens ofegui ni sembli una càrrega (és la part que els toca valorar sempre als responsables), per ajuda a valorar els aspectes positius.

### **FLEXIBILITZAR LA CAMPANYA**

Que els centres fossin el motor de la Campanya, per no anar a remolc. Perquè això sigui possible cal que tot el que es fa als centres realment es faci en sentit de Moviment (= de Campanya).

Cal que les programacions dels centres es facin en clau de Campanya.

El treball de les coordinadores s'ha de compartir en clau de Campanya i no a l'inrevés.

---

<sup>19</sup> Reflexió feta amb motiu de la reflexió demanada als centre des de Comissió Diocesana. Curs 2001-2.

## **LA CAMPANYA D'AQUEST CURS<sup>20</sup>**

Com ja sabeu, dintre de la Pauta de Campanya volem incloure cada curs una petita ajuda pedagògica que ens ajudi a treballar algunes qüestions. Aquest curs (2002-3), com hi ha alguns canvis, hem volgut aprofitar per fixar els elements de novetat. No explicarem res que no sortís a l'itinerari de Campanya que vam votar a l'Assemblea. Només volem reforçar els conceptes principals dels canvis introduïts.

### **ELS OBJECTIUS DE LA CAMPANYA**

Recordem que els infants han triat els objectius a partir de la pregunta: Què volem aconseguir amb la Campanya? Aquests objectius són molt importants. Sovint tenim dificultats per transformar el lema en coses concretes a fer o en valors a treballar. Són dificultats d'animadors i també d'infants. Perquè els infants facin servir la Campanya en el seu entorn i evangelitzar necessitem donar-li un contingut. El lema ens resulta insuficient per dotar de fons la Campanya i cada centre s'ho ha de muntar.

Ara tenim els objectius, que poden concretar coses com: quins valors volem transmetre, a qui ens volem dirigir, en quin medi, coses concretes que volem fer... Això ens permet que la Campanya sigui una eina per aconseguir els objectius dels infants i quedi tot més clar. Pensem que aquest sistema està en línia amb les definicions de Campanya que tenim al MIJAC.

Els objectius són coses que volem aconseguir però hem de tenir present que no cal treballar-los tots de manera mecànica ni mirar d'assolir-los sense més. Més important que la meta és el camí. Fer coses, accions, que ens ajudin a assolir els objectius ens situa en el marc de la Campanya, ens educa personalment i ens ajuda a evangelitzar l'entorn. El grau d'assoliment dels objectius ja el valorarem al final de curs però no és el més important.

Cal observar que incorporar objectius no va en detriment de coses que ja es feien abans a nivell diocesà. Al contrari.

Preguntar als infants el sentit del lema (com fèiem abans) reforça molt el treball de tria d'objectius perquè aquest sentit es suma a les preocupacions que tenen. Els dos elements (lema C/B i preocupacions dels centres) són la base per triar els objectius del primer any. No volem que els objectius substitueixin el protagonisme del lema. Recordem que la Campanya és catalanobalear.

Les aportacions de fons (com les que fan els consiliaris) per reflexionar sobre la Campanya són igual de necessàries que abans i ens han d'ajudar a reflexionar sobre el lema i els objectius.

Tota això era teoria a l'Assemblea de setembre però l'Assemblea d'Infants ens ha demostrat que poden triar objectius a partir de les seves preocupacions. Pensem que els objectius reflexen realment les coses que els nens volen canviar del seu entorn i fins i tot d'ells mateixos i això és una molt bona notícia per començar a treballar.

### **LA CAMPANYA D'ENGUANY NO TÉ PASSOS**

El mètode del Veure-Jutjar-Actuar-Celebrar està incorporat a tot el que fem al MIJAC. De vegades és més explícit i d'altres vegades potser no fem les coses com caldria, però, és clar que la Campanya ha d'incorporar aquest mètode. El que desapareix a nivell diocesà són els passos del Veure, Jutjar i Actuar dilatats durant tot el curs.

---

<sup>20</sup> Explicació de la Campanya del MIJAC a la diòcesi de Barna. Curs 2002-3 (autor: Coordinadora d'infants?)

És molt important, però, que fem aquest procés de manera continuada. La clau és que no hem d'esperar a final de curs per fer una acció sinó plantejar un V-J-A-C en qualsevol moment i a partir de qualsevol realitat o qualsevol cosa que estiguin treballant els infants.

### **TREBALLAR EN CLAU DE CAMPANYA**

De vegades ens resulta complicat compaginar el treball de Campanya amb les "urgències" que tenim al centre: preparar una sortida, valorar el carnaval, parlar d'una baralla dintre del grup... Volem incorporar la campanya a tot el que fem però ens resulta molt difícil. Això continuarà passant però, si més no, volem oferir-vos alguna cosa a partir de les novetats de la Campanya per veure si ho podem fer una mica millor.

D'una banda, com no hi ha passos, no cal que ens trenquem el cervell per lligar el Nadal o la Castanyada amb el Veure, per exemple. En general, ens trobarem en dos situacions:

- Per iniciativa dels infants o dels animadors ens plantegem treballar la Campanya durant un dissabte, dos, un mes... Llavors podem triar un objectiu, en funció de la realitat que tinguem al centre, i muntar una activitat per treballar-lo. Aquí és on entra el Centre d'interès. És un mitjà que us pot ajudar a fer una activitat atractiva. El més important és que fem tot el procés de V-J-A-C encara que sigui d'una manera molt senzilla. Intentem arribar a petites accions (les "apòzemes").

*Exemples: \* Si volem treballar l'objectiu "PER EVITAR LES BARALLES, HEM DE PARLAR ENTRE NOSALTRES" perquè tenim un grup de grans conflictiu podem plantejar una RdV als infants.*

*\* Si volem treballar l'objectiu " NO EMBRUTAR EL BARRI" podem fer un V-J-A-C sobre la situació del barri.*

- També ens podem trobar en el cas que estem fent una activitat o preparant una cosa amb els infants que en un principi no estava relacionada amb la Campanya. La podem relacionar, si volem, lligant-la amb algun dels objectius. Mireu de tenir present el lema. És ben senzill perquè sempre estem fent coses petites que valen la pena. Amb recordar això pot haver prou si voleu.

*Exemple: \* Si estem preparant una festa per convocar infants pot sortir com a un dels objectius de la festa " COMPORTAR-SE BÉ AMB ELS QUE NO SÓN COM NOSALTRES " i intentar que la festa arribi a nens amb els que no ens relacionem mai. O lligar-ho amb " ESTAR ATENTS AL QUE ENS ENVOLTA " i mirar d'estudiar els parcs del barri per veure en quin hi ha més nens "avorrits" o amb menys oportunitats d'oci i fer allà la festa. N'hi pot haver prou amb preguntar als infants quin dels objectius de la Campanya podem tenir en compte quan fem qualsevol cosa.*

### **LA FLEXIBILITAT DE LA CAMPANYA**

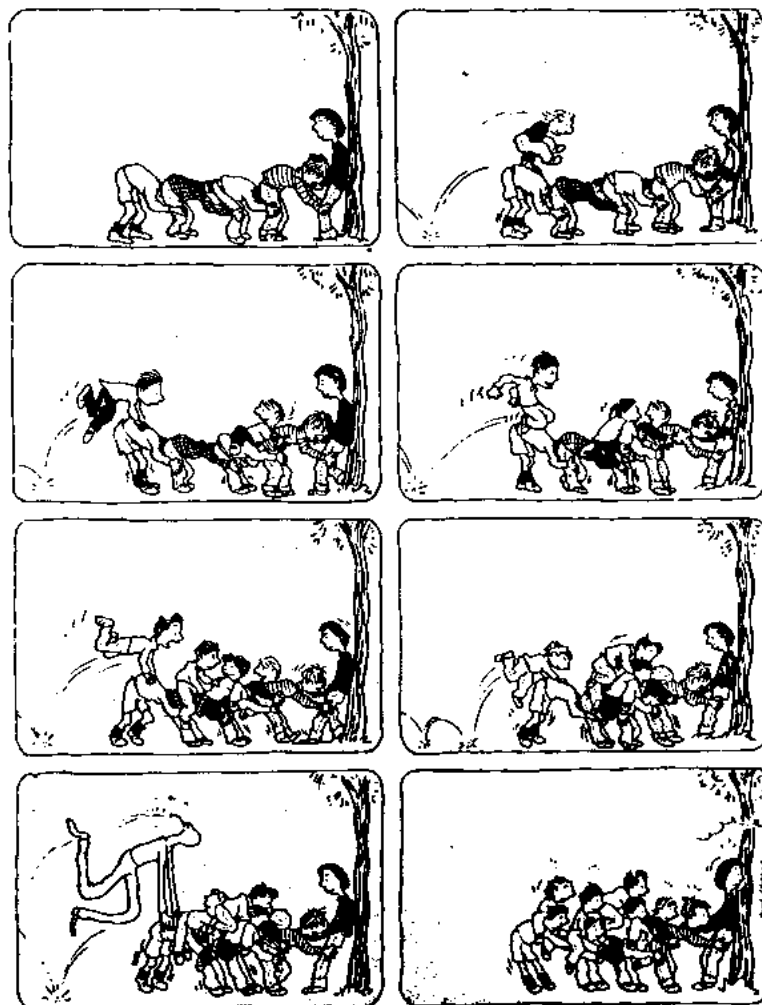
El més important, doncs, és que fem aquest treball continuat de V-J-A-C i arribem a petites accions durant tot el curs. És evident que en alguns moments no serà fàcil de fer el procés complet i posarem més accent en una cosa o en una altra.

Que la Campanya no s'estructuri en passos durant tot el curs no vol dir que no els pugueu fer. Si teniu un grup prou madur amb el que voleu fer un procés durant tot el curs ho podeu fer, és clar. Podeu compartir a les Coordinadores Diocesanes el que esteu fent i ja està. Podeu lligar tot el que feu amb la Campanya o només algunes coses.

Tingueu present que el que es comparteix de la Campanya a les Coordinadores és si heu fet alguna cosa amb algun objectiu (si heu estat en alguna habitació del castell) i el llibre d'encanteris on podeu posar qualsevol cosa que heu fet. Sobretot mireu de reflectir al llibre d'encanteris les petites accions que aneu fent ("apòzemes").

Respecte al Centre d'Interès potser us enviarem durant el curs petites coses perquè aneu fent amb els infants per animar una mica. Si no us encaixen amb el calendari i no les podeu fer no passa res. Teniu totes les habitacions del castell i el que podeu fer a cadascuna. Podeu entrar lliurement a l'habitació que vulgueu (treballar un objectiu concret) quan vulgueu. Tant si ambienteu una activitat amb el terror com si no, sempre podeu aportar a les Coordinadores Diocesanes el que feu. Només cal traduir objectius per encanteris, accions per "apòzemes" i tots els nens parlaran el mateix idioma. Clar que serà més divertit si ho feu amb el Centre d'Interès, i això ens ajudarà a donar sentit de moviment.

Si, per la raó que sigui, esteu despenjats de la Campanya podeu compartir igualment amb les Coordinadores Diocesanes les coses que féu. No caldrà treballar unes preguntes especials per a les Coordinadores sobre coses que no heu fet. Podreu compartir la vida de centre i ja està. Per a que els infants no se sentin despenjats a la Coordinadora podeu traduir a "apòzemes" qualsevol petita acció o avenç o coses que heu descobert al centre.



## EdE: L'ESPERIT DE LA CAMPANYA

### EL SEGUIMENT QUE PAU FA DE L'ESGLÉSIA D'EFES

Pau és un apòstol itinerant. Té un zel evangelitzador com ningú i això el porta a anar d'un lloc a l'altre estenent la Bona Nova de Jesús. És un enamorat de Jesús i com tots els enamorats és cegat pel seu amor. Anuncia valentament i sense descans el motiu de la seva vida i de la seva missió: anunciar Jesús i “*ai de mi, si jo no anunciés el nom de Jesús!*”.

Un dels llocs que va evangelitzar va ser Efes. Al llibre dels *Fets dels apòstols* hi trobem les següents referències:

▣ **Ac 18, 19-21:** Pau arriba a Efes al final del seu segon viatge per l'Àsia Menor i Grècia.

#### Aspectes que podem destacar:

- És, pràcticament, una visita de pas: arriba des de Cencrees i després de pocs dies marxa cap a Cessaria.
- Només arribar, però, va per feina: va a la sinagoga (Pau sempre comença a predicar als qui poden sentir-se més propers al seu missatge: els jueus) i discuteix amb ells. No és una baralla, és un intentar convèncer-se mútuament.
- Els jueus li demanen que es quedi més temps amb ells: sembla ser que allò que predica Pau (o millor encara, la seva pròpia persona) crida l'atenció, crea expectatives.
- Pau els promet que tornarà aviat: no els deixa “tirats”, és un compromís de seguiment, de responsabilitat, perquè sap que ha sembrat una llavor i cal vetllar perquè doni fruit.

#### Punts per a la teva reflexió:

- Ens pensem gaire com arribar als infants (quan, on, com...)? Per què?
- Quina actitud tenim envers els infants? Els consentim tot? Som evangelitzadors?...
- Quina sensació deixem darrere nostre quan marxem?
- Pensem en tornar-hi?

▣ **Ac 19-20, 1:** Pau hi torna en el següent viatge. Aquesta vegada hi fa llarga estada (més de 2 anys).

#### Aspectes que podem destacar:

- [vv. 1-7] Troba uns deixebles (12), parla amb ells i veient que no han estat ben evangelitzats els catequitza de nou perquè rebin l'Esperit Sant.
- [vv. 8-9] Torna la seva discussió a la sinagoga. Aquesta vegada durant 3 mesos. S'arriba a un punt mort i com veu que molts s'hi oposaven continua fent la seva tasca amb els qui volen escoltar-lo a casa d'un deixeble.
- [vv. 10-12] Tothom comença a sentir parlar de Pau i dels cristians i dels miracles que fan.
- [vv. 13-16] Alguns intenten fer el mateix sense creure en Jesús i les seves obres els delaten.
- [vv. 17-20] La Paraula creix i s'enforteix vigorosament i molts hi creuen renunciant a les seves creences passades.
- [vv. 21-22] Pau ja pensa en marxar i envia dos deixebles per endavant.

- [vv. 23-41] El fet que molta gent es facin cristians molesta als qui es guanyen la vida amb el negoci dels ídols. Fan una manifestació de protesta i pretenen apallissar i fer fora de la ciutat als nous convertits i als qui prediquen la Paraula de Déu. Pau intenta donar la cara pels deixebles, però els qui l'acompanyen li ho impedeixen. Molta gent hi participa arrossegada pels altres, sense saber-ne per què. Llencen greus acusacions contra els cristians. Un jueu intenta parlar a la multitud, però no el volen escoltar pel fet de ser jueu. Finalment l'autoritat aconsegueix parlar als manifestants i els fa veure que no hi ha lloc per l'aldarull, que s'hi juguen la pell (poden ser acusat de sedició contra Roma) i que si ningú té algun problema contra algú, que hi acudeixi als tribunals per resoldre'ls. Dit això dissol l'assemblea.
- [20, 1] Pau anima als deixebles perquè no defalleixin i s'acomiada d'ells.

Punts per a la teva reflexió:

- Parlem amb els infants i intentem que actuïn d'acord amb l'Esperit? Què significa això?
- Cal no renunciar a cap projecte d'acostar-se i "guanyar-se" als infants. Som suficientment perseverants en les coses del MIJAC?
- La gent parla de nosaltres? Se sent atreta per la nostra tasca d'animadors? Això fa que vinguin més al MIJAC? A qui posem "nerviosos"? Per què?
- Animem als altres perquè no defalleixin?

▣ **Ac 20, 17-38:** Pau torna camí de Jerusalem i, com que té pressa, fa cridar a Milet els ancians d'Efes (= els encarregats de les comunitats, els preveres) per acomiadar-se d'ells.

Aspectes que podem destacar:

- [vv. 18-27] Pau fa el seu testament davant dels ancians. Ressalta el zel amb el qual ha portat a terme la seva missió d'anunciar-los el Crist sense defallença i sense por a perdre la vida. Els hi diu que no el tornaran a veure.
- [vv. 28-32] Els encoratja a tenir cura de la comunitat i a assumir la tasca que l'Esperit Sant els ha encomanat al front de la comunitat, que vetllin sobretot pels "llops" que voldran fer mal al "ramat" i que el seu testimoni i seguiment durant tres anys els encoratgi.
- [vv. 33-35] Torna a recordar com ha estat ell allà: treballant per no ser cap càrrega a ningú i per posar en pràctica el manament de Jesús: "*Fa més feliç donar que rebre*".
- [vv. 36-38] Pau acaba amb una pregària. Tots hi participen plorant i s'acomiaden preocupats.

Punts per a la teva reflexió:

- Podem dir, també nosaltres, amb el cor a la mà, que hem portat a terme la missió que ens ha encomanat l'Esperit? Quina és? Quin és el nostre testimoni?
- Estem preparant altres persones perquè es puguin fer càrrec del grup quan nosaltres no estiguem? Ens *fa més feliços donar que rebre*?
- Acabem les nostres revisions amb una pregària? Posem la nostra confiança en el Senyor?

**Pregària final:**

"Gràcies Senyor per..."



## EdE SOBRE Mc 1, 40-45 [GUARICIÓ D'UN LEPRÓS]

A partir del text volem parar-nos a reflexionar sobre aquests dos objectius:

Comportar-se bé amb els qui no són com nosaltres.

Per evitar les baralles, hem de parlar entre nosaltres.

Aprofundint en la persona del **leprós**:

Els leprosos eren rebutjats per la població perquè la seva malaltia era contagiosa i incurable i era considerada una malaltia impura (un càstig diví). En conseqüència:

- Eren expulsats de les poblacions i havien de viure a les muntanyes avisant de la seva presència.

Vivien de la caritat de familiars i persones piadoses.

Es considerava un pecador o fill de pecadors a qui Déu havia castigat.

Qui prenia el nom i garantia la seva exclusió social era el sacerdot.

És ell el qui pren la iniciativa. El to de la seva demanda és una súplica, la qual revela humilitat i confiança en aquell que li pot guarir.

La seva joia és immensa i no es pot estar de no dir a tothom el bé que li ha fet Jesús.

La figura de **Jesús** en el text:

-Acull el leprós saltant-se les lleis que obligaven a no prendre contacte amb ells.

-Es compadeix del leprós, perquè veu en ell no un condemnat, sinó un fill de Déu que li suplica.

-La guarició és ràpida per no cridar l'atenció.

-En aquest mateix sentit cal entendre l'advertiment de que no digui res a ningú. Jesús no busca la fama ni la popularitat, la seva intenció és la de buscar el bé de les persones.

**Pregària** d'acció de gràcies:

“Gràcies, Senyor per...”





## **INTRODUCCIÓ AL QA**

### **QUÈ TROBAREM EN AQUEST APARTAT?**

#### **BREU INTRODUCCIÓ:**

El QdA ve a ser el diari que fa servir l'animador per revisar la seva tasca amb els infants cada dissabte i fer-ne pregària. Per tant, podem dir que el QdA ens serveix per implicar Jesús directament en la nostra convicció d'animadors, amics i testimonis dels infants.

#### **ESQUEMA DEL MATERIAL APORTAT:**

##### **DINÀMIQUES I EINES:**

- o ELS DOS QUADERNS [Historieta]
- o QUÈ ÉS EL QdA

RdV SOBRE EL QdA

#### **PREGÀRIA:**

##### **DEDICAR TEMPS**

Dedicar temps a treballar  
És el preu de l'èxit.

Dedicar temps a tenir un tracte amistós  
És el camí de la felicitat.

Dedicar temps a riure  
És la música de l'ànima.

Dedicar temps a estimar i a ser estimat  
És el privilegi dels déus.

Antiga pregària irlandesa.



#### **BIBLIOGRAFIA RECOMANADA:**

- DOC.

## ELS DOS QUADERNS<sup>21</sup>

*Narrador:* La nostra història comença un dissabte a la nit. Els animadors fa estona que han marxat i han tancat el centre. Tot és en silenci en un clar contrast amb l'ambient sorollós i alegre que ha hagut durant el dia. De sobte, misteriosament, se senten unes veus que parlen... De qui són?

Quadern d'Animador (QA): Uaaah! Estic fet pols! Quin descans, ja han marxat tots!

Quadern de grup (QG): Bah, quin avorriment! Ara amb qui jugaré? No puc jugar amb tu perquè dius que ja ets "madur"...

QA: A veure petit, tu ets un quadern de grup i portes un altre rotllo...

QG: De vegades t'envejo i desitjo ser gran com tu, perquè l'animador és una persona responsable i t'utilitza a les reunions d'animadors i anota coses importants...

QA: Què va! La majoria de vegades em té oblidat sota un munt de papers.

QG: Però tu tens escrits els seus pensaments i això és molt romàntic...

QA: De vegades només serveixo per posar-hi notetes o telèfons en algun full que després... arrenca! Sniff!

QG: Exageres una mica, oi? Sis de vegades vas amb ell a prendre el vermouth...

QA: Oh! Això sí que és perillós... una vegada vaig acabar tot pringat d'oli i beguda... Aggg!

QG: Ja pots dir el que vulguis, però per l'animador ets una eina útil i entranyable.

QA: No sé... crec que el més greu és que ni apunta res ni revisa el que fa amb els xavals... Tu sí que tens sort: t'ho passes bomba amb els xavals, perquè són més dinàmics i creatius, enganxen fotos, fan dibuixos, posen autògrafs...

QG: Oh, sí! Però no pensis que això només és en començar el curs, després comencen a oblidar-me o a utilitzar-me per fer de tot menys compartir el que decideixen i el que fan.

QA: No siguis tan dramàtic! Una vegada vaig conèixer un que estava gravat en una cinta de cassette on el grup anava gravant coses i després l'escoltaven i s'ho passaven molt bé.

QG: La veritat és que no m'avorreixo, però de vegades acabo marejat quan em porten d'un cantó a l'altre i no em fan servir... de vegades penso que els vaig nosa fins i tot.

QA: I l'animador? Jo sé que et té en gran estima i insisteix en què apuntin coses els xavals...

QG: Si vols que et digui la veritat, molt sovint semblo una paperera tot ple de papers doblegats i mal ordenats, sense enganxar... i a la meitat de les coordinadores se m'obliden...

QA: Però saps coses dels xavals: els seus aniversaris, el nom dels pares, el que els agrada...

QG: Sí, sí... i també serveixo de disc volador i de joguina improvisada...

*Narrador:* Això va passar un dissabte a la nit. La conversa va continuar una bona estona i tots dos quaderns expressaven entre ells el seu malestar pel mal ús que d'ells feien uns i altres.

Això és una historieta que va passar fa molt, molt de temps en un centre molt, molt lluny ... però quin diàleg penseu que tindrien aquests quaderns als vostres centres? Digueu, digueu...

---

<sup>21</sup> Traduït i adaptat de: Fco. MORALES, *Orientación para la Iniciación*. Lleida, 2001.

## QUÈ ÉS EL QUADERN DE L'ANIMADOR?

El QUADERN DE L'ANIMADOR és un mitjà del Moviment per anar copsant com la vida afecta als infants del meu grup, poder observar els canvis que es van produint i les transformacions. En definitiva, per anar veient com en la seva vida es fa present i actua Jesús.

Hi ha tantes possibilitats com persones, estils, temperaments...

Aquí us oferim els passos que ens semblen essencials.

- o **Descriure un fet observat o viscut** amb els infants durant el dia, amb la màxima objectivitat i concretant quines persones han intervingut, els gestos, les expressions...
- o Situar el fet en el context (família, grup, barri...).
- o Assenyalar les **actituds que descobrim en el fet** (les dels infants i les nostres), els avenços i retrocessos que s'han produït...
- o Descobrir **com Jesús s'hi fa present**. És el moment d'agafar l'Evangeli per veure com es fa vida avui, aquí i ara.
- o **Fer pregària** a partir del text (acció de gràcies, petició de perdó...).
- o Concretar la manera **com continuaré col·laborant** en aquesta realitat a partir de la crida que em fa Jesús.



## **INTRODUCCIÓ AL SEGUIMENT DELS INFANTS**

### **QUÈ TROBAREM EN AQUEST APARTAT?**

#### **BREU INTRODUCCIÓ:**

No s'entén el MIJAC ni la tasca de l'animador sense tenir en compte el seguiment dels infants del grup. Aquest seguiment es desprèn directament de la nostra tasca educativa i evangelitzadora.

Acompanyar infants, persones, és molt seriós i per això nosaltres hem de ser-hi sempre atents al seu procés dins i fora del MIJAC. Només així descobrirem que també ells ens evangelitzen. Cal per a això tenir uns ulls molt grans i un cor molt generós.

#### **ESQUEMA DEL MATERIAL APORTAT:**

REFLEXIÓ: EL SEGUIMENT PERSONAL

EINES I DINÀMIQUES: CONTINGUTS DEL SEGUIMENT

RdV SOBRE EL SEGUIMENT

#### **PREGÀRIA:**

ESTAS DOS AMIGAS.

"Dejad que los niños vengan a mí;  
no se lo impidáis,  
porque de los que son como ellos es el reino de Dios.  
Os aseguro que el que no reciba el reino de Dios como un niño,  
no entrará en él.  
Y tomándolos en brazos, los bendijo, imponiéndoles las manos"  
(Mc 9, 48)

Míralas, ¿te has fijado, Señor?  
Siempre van juntas, de la mano,  
riendo, cantando, saltando.  
Señor, ¡qué maravilla has hecho dándonos la amistad!  
¡Aún sabemos estar juntos!  
Gracias, Señor, por seguir riéndonos, cantando, saltando,  
y ¡aún los tres de la mano!  
Gracias por ser Tú, amigo nuestro.  
Por ser Tú nuestra amistad: ¡Gracias Señor!



#### **BIBLIOGRAFIA RECOMANADA:**

- PMI.

## EL SEGUIMENT PERSONAL

Podem fer dues afirmacions:

- Fer el seguiment dels infants comporta estar molt a prop d'ells.
- Fem el seguiment dels nostres infants perquè ens creiem la importància de la nostra tasca educativa.

En tot seguiment podem destacar com dos moments:

- L'estar (= acompanyament real. físic i afectiu) amb l'altre.
- El moment de reflexió profunda i de pregària d'aquest trobament amb l'altre.

Aquests dos moments s'han de donar molt units i s'ha de tenir molta cura: seguir els passos de l'altre és com una obra d'artesanía.

A l'Evangelí trobem el model del seguiment.

1. El Verb es va fer home. Déu mateix ha volgut compartir la nostra naturalesa humana, s'ha apropiat al màxim fins a fer-se un de nosaltres: Jn 1, 1-18.
2. A molts llocs trobem que Jesús no prefereix als més intel·ligents, savis... sinó que dona gràcies al Pare perquè: "has amagat aquests misteris als qui es creuen savis i prudents i els has revelat als més petits". Déu es revela preferentment en els pobres: Lc 10, 21-24.
3. La font d'on treu Jesús les forces per fer el seguiment és la comunió amb el Pare, posant a les seves mans tot el que feia. Només en la mesura que nosaltres ens posem també en les mans de Déu podrem ser objectius en el nostre seguiment: Jn 17, 6-13.
4. Jesús fa donació total de si mateix, perquè en l'altre hi és Déu: "sempre que ho fèieu a un d'aquests germans meus tan petits, m'ho fèieu a mi": Mt 25, 34-46.
5. "i els estimà fins a l'extrem". No ens hem de desanimar amb tot el que fem. Hem de tenir un sentit profund de la creu. "Si el gra de blat no mor..." Mt 26, 39-44.

El per què del seguiment dels infants es descobreix en el dia a dia, en la quotidianitat del grup. Veiem la necessitat de saber de la vida dels infants, de saber com són per poder comprendre'ls i fer un acompanyament en els seus processos d'infants, militants del MIJAC.

El seguiment de cada infant és cabdal per tal de dinamitzar, animar i acompanyar el grup si no volem caure en un dirigisme impersonal.

Si volem, doncs, que els nens i nenes actuïn hem de saber com són i quina és la seva realitat.

### QUÈ SIGNIFICA FER EL SEGUIMENT DELS INFANTS?

Significa parlar amb ells, informar-se de com viuen i comprendre el seu entorn. Poder compartir tot això amb els altres animadors per veure com podem actuar en el grup de la manera més apropiada i donar un espai perquè els infants siguin protagonistes.

Significa portar al dia el quadern de l'animador i les fitxes de seguiment com mitjà per a la pròpia reflexió i instrument per a la valoració.

## **QUÈ M'APORTA FER EL SEGUIMENT DELS INFANTS?**

- Un espai de reflexió on es fa present el per què del Moviment: els infants.
- Un espai on es creix com a militant del MIJAC i et deixes interpel·lar pels propis infants per tal de millorar la teva acció: els infants també ens eduquen a nosaltres.
- Un espai on Jesús ens guia i ens acompanya en el nostre procés.
- Un espai on hi trobes els elements per poder ser amic i testimoni dels infants.

## **CONTINGUTS DEL SEGUIMENT:**

### CARACTERÍSTIQUES INDIVIDUALS DE CADA INFANT:

- Psicologia evolutiva.
- Característiques personals del nen:
  - Quins interessos i motivacions té?
  - Què és el que pot fer?
  - Quina és la seva manera de relacionar-se i d'estar en el grup?
  - Quines actituds té?
  - Quina és la seva manera de fer les coses?
- Característiques socials i culturals:
  - o Econòmiques.
  - o Familiars.
  - o Escolars.
  - o Barri.
- Com influeix tot l'anterior en el propi infant?

### COM VIU EL MIJAC?:

- Les seves actituds.
- En el grup i en el Centre.
- En l'acció.
- En l'organització.
- Com hi influeixen les seves característiques personals, socials i culturals?
- PROCÉS MILITANT DE L'INFANT:
  - o Què entenem per militància dels infants? [cf. PMI, pàg. 5].
  - o Com s'organitzen els infants? Per què?
  - o Etapes d'iniciació i creixement dels infants. [cf. PMI, pàg. 25 ss.].

### ANÀLISI DEL PETIT GRUP:

- Saber la realitat de cada infant.
- Saber les relacions efectives i afectives que n'hi ha dins el grup.
- Quines actituds s'hi donen i quines no? (cooperació, tolerància, etc...).
- Com es plantegen i com porten a terme l'acció? Com s'hi situa cada un dels infants?
- Tècniques d'anàlisi del petit grup.

## **RdV SOBRE EL SEGUIMENT**

### **VEURE:**

- Com em sento jo a prop dels infants? Em sento llunyà o proper?
- Conec personalment a cada infant del meu grup?
- Com faig el seguiment dels infants del meu grup?
- Com sóc atent als infants més pobres? Com em deixo educar per ells des de la seva pobresa i insignificància?
- Qui són els infants per a mi? Com els valoro?
- Amb quins mitjans comptem al MIJAC per fer aquest seguiment? Quin compromís he de prendre per millorar el seguiment dels infants?
- Quines són les característiques dels infants del meu grup?
- Des del punt de vista del creixement psicoevolutiu què em demanem a mi com a educador?

### **JUTJAR: Jn. 4, 7-30.**

- Quins aspectes apareixen al text que tinguin a veure amb el seguiment?
- Fem pregària amb la vida dels infants?
- Què destacaries del que diu Jesús?
- Què destacaries de l'actitud de la samaritana?

### **ACTUAR:**

- A què et sents cridat de cara al seguiment dels nois/es del teu grup?
- Quins compromisos concrets assumeixes?

